

საქართველო

პროვნი თავისუფლების გზით - პროვნი თავისუფლების გზით
პროვნი თავისუფლების გზით - პროვნი თავისუფლების გზით

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

საზოგადოებრივ - პოლიტიკური გაზეთი. გამოდის ოთხშაბათობით

№ 12 (1758)

13-27 ივლისი 2000 წ.

ფასი

50 თეთრი

ელჩავა პოლიტიკური ინტრიგების მსხვერპლი განდა?!

მე-8 გვერდი

რეკავ მიშველამე:

„შეგარდნამეს არ
უნდა იმ ქვეყნის
პრეზიდენტი იყოს,
სადაც პროვნილობა
არ იარსებებს“...

მე-2 გვერდი

გოგა ჯაფარაშვილი:

საბოტარ თავს უფლებას ვერ მივცემ,
ხაზური გელაშვილის ქვეშევე გატარო,
ანუ რაიონის ხელმძღვანელი დღე
კითხვის ნიშნის ქვეშ დაგაყენო...

მე-5 გვერდი

„ფულის კეთების მექანოზები საბაჟო სისტემაში“

ქართველი ძიუ-დოს
გენია შოთა ჩოჩიშ-
ვილი 50 წლისაა

მე-5 გვერდი

გოგავალ ნომერში:

E-?-ეპოლოგიური უსაფრთხოება
თქვენი და თქვენი შვილების ჯანმ-
რთელობა და უსაფრთხოება დამოკ-
იდებულია იმ ციფრებზე, რომლებიც
მითითებულია პროდუქტების შე-
ფუთვაზე. ინფორმაცია ამის შესახებ
ჩვენი გაზეთის ყოველ ნომერში.

ელექტრონული ვერსია:
www.opentxt.org.ge/sakartvelo

თენგიზ ჯგუშია: აზხ-

აზეთის ხელისუფ-
ლება ჩვენს მხარეს
არსებული ყაჩა-
ღების ხელშეწყო-
ბით მდიდრდება...

მე-3 გვერდი

პროვნილი რეპეზიტი - ორი პოზიცია, ოთხი ინტერპრეტი

რეპაზ მიშველაძე: «შეგარდნაზე არ უნდა იმ ქვეყნის პრეზიდენტი იყოს, სადაც პროვნილობა არ იარსებებს»...

დღესდღეობით ბევრი მითქმა-მოთქმა, შეზღაპ-შეშოლა და მუშტი-კრივიც არ დაკლებია პარლამენტში ეროვნების რეკვიზიტთან დაკავშირებული საკითხის განხილვას. პარლამენტარები ერთმანეთში მწვავე დებატებს მართავენ. თუმცა, საბ-

ოლოო სიტყვას შემოდგომაზე მოვისმენთ.

შემოგთავაზებთ სხვადასხვა პოზიციასზე მდგომ პარლამენტართა აზრს ამ საკითხზე:

საქართველოს პარლამენტის წევრი, ხაშკალაქო ინტეგრაციის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, მწერალი რეპაზ მიშველაძე:

საბუთებიდან ეროვნულობის ამოშლა ნაწილია იმ შეტევას ქართული ეროვნული ცნობიერების და ქართული სახელმწიფოებრიობის წინააღმდეგ, რომელიც უკანასკნელ ხანს საქართველოში მიმდინარეობს. მინდა დავსვა საკითხი პარლამენტის შედგენის და ეთნიკის კომისიების წინაშე, რათა შეიქმნას ოქნაზი პარლამენტარის ფსქიკრი მდგომარეობა. ექვზი მაქვს, რომ მიხეილ სააკაშვილი და კობა დავითაშვილი შეურაცხადი ადამიანები არიან. მე ჩემს ეჭვს გამოვხატავ და თუ ეს შედეგინამ დადასტურა, ალბათ, საქართველოს ხელისუფლებამ შემდეგ მაინც უნდა იმსჯელოს საარჩევნო კანონში იმ პუნქტის შეტანის შესახებ. რახავ ჰქვია დებუტატობის კანდიდატის ფსიკიკური მდგომარეობის შემოწმება. თქვენ ვერ წარმოიდგენთ, ისინი როგორ იქცევიან პარლამენტის პლენარულ სხდომაზე. შორიდან რომ უყურებო სხვა, შემძრუნდება. ესენი არიან აბოლუტურად უკონტროლო ადამიანები, როდესაც ამ საკითხს ვიხილავდით კომიტეტის სხდომაზე. ყველაფერი მშვიდად, წყნარად მიმდინარეობდა და როცა დაინახა კ. დავ-

ითაშვილი, რომ ლოგიკით და კამათით გულამ მარადის და ჩემს წინააღმდეგ ვერას გახდებოდა, გადავიდა შეურაცხყოფაზე: ცილისწამებები, წამოძახებები. „პარტა ჭირვეული ბავშვის უზრდელა“, რომელსაც თვითონვე ემინდება თავისი ყვირილისა თუ წამოძახებების.

რაც შეეხება ეროვნების რეკვიზიტის აღნიშვნას, ანუ ეროვნების გრაფის შეტანას დაბადების მოწმობაში, არა მგონია, რომ სადი გონების ადამიანისათვის ეს საკამათო იყო. როგორც კი წავიშლით ქართველები ეროვნებას, ამით ჩვენ უარს ვიტყვით ავტოქტონური, ე.ი. ძირითადი, მკვიდრი ისტორიული სახელმწიფოს შემქმნელი და სახელმწიფოს პატრონი ერის სტატუსზე. ამას, იგივე, რა უბედურება მოჰყვება? ნებისმიერ კაცს შეუძლია დაწეროს, შეიტანოს ევროპარლამენტში და გაეროში, რომ საქართველოში ირდევია ადამიანთა უფლებები. რატომ, შეგვითხებიან, რატომ ჰქვია საქართველო ამ ქვეყანას, რატომ არის წერა-კითხვა ქართულად, რატომ არსებობს უნივერსიტეტი ქართულად, რადიო და ტელევიზია, რაშია საქმე. რატომ გვახვევენ ქართველები თავიანთ ენას თავზე, რატომ არის სახელმწიფო ენა ქართული? იმიტომ, რომ ქართველი ავტოქტონური ერა, დავიცუებთ ჩვენ თავის მართლებას და აი, მაშინ გამოგვიყვანენ ენას და გვეტყვიან, - სად გაიწერიათ, რომ თქვენ ქართველები ხართ. ჩვენ არ გვჯერა, არც ის გვჯერა, რომ ავტოქტონური ერი ამ სახელმწიფოში ქართველია. აი, საქართველოს მოსაზრების და საქართველოს გადარჩევის გეგმის ნაწილი.

გთქვით, საქართველოში მცხოვრებ ებრაელს სურს დაბრუნდეს თავის ქვეყანაში - ისრაელში. მას არავითარ შემთხვევაში არ მოსთმობს მოქალაქეობა, თუ არ უწერია ქართული ენა. უნდა იყოს ისრაელის პირადობის და დაბადების მოწმობებში ხაზგასმით არის ჩაწერილი დედის, მამის სახელები და ეროვნება. მე ერთი მაგალითი მომეცა, ასეა მთელს მსოფლიოში. რატომ ვუშლით ჩვენ ხელს იმათ, რატომ ვაყვებთ ეროვნულ შეურაცხყოფას, იქნება თანახმა რომელიმე თავმოყვარე ერის წარმომადგენელი, რომელსაც ეროვნული თავმოყვარეობა აქვს, რომ მას გადაუკეთო თავისი ეროვნება ან საეროდ არ ჩაუწერო, გაუქმო? ვერც ვერძენი, ვერც ებრაელი და ვერც სხვა ვერ მიიღებს თავის სამშობლოში დაბრუნების უფლებას.

ჯონი ზეცურანმა განაცხადა, მე, როგორც იუსტიციის მინისტრი, ვერ ვახრუ-

ლბ ჩემს ფუნქციას იმიტომ, რომ ბევრს უნდა საქართველოს მოქალაქეობა. საფრანგეთში, ამერიკაში, არგენტინაში და სხვაგან გამგზავრებულ ემიგრანტებს უნდათ საქართველოში დაბრუნება, მაგრამ ევროპარლამენტის საერთაშორისო კანონში სწერია, - თუ არის იმ ავტოქტონური ერის წარმომადგენელი, მაშა თუ ჰყავს ქართველი (ქრისტიანების შემთხვევაში), ამ შემთხვევაში შეიძლება მისი დაბრუნება, თუ დაბადების მოწმობაში მაინც არ აღვნიშნავთ ამას. მე, როგორც მინისტრმა, როგორც გავარკვიო, ის ქართველია თუ არა და მიეცეს თუ არა მოქალაქეობა? მწირი გონება ჩვენი ვაი რეფორმატორებისა ახე მასტაბურად არ აწოვენებს.

მაგალითად, „ფილოზოფიკობს“ გ. დავითაშვილი, რომ ეს იქნება წახალისება და წაქეზება ავტონომიის მოთხოვნისკენ სხვა ერებისთვის. წარმოდგენელი სისულელეა. ესე იგი, ეს არის სწორედ ის აზრი, რაც ჩვენი მტრების წიხქვილზე ახსახსწყალს. ჯერ ერთი, როგორც კი ეროვნება გაუქმდება, სწორედ ეს იქნება სეპარატიზმის საფუძველი: ატეხავენ ყვირილს საქართველოში მცხოვრები სხვა ერების წარმომადგენლები, აწერაიჯანდები და ხომლები, პირველ ყოვლისა, ყველაზე მეტი ისინი არიან, რომ ჩვენ სურვილი გვაქვს ავტონომია გვქონდეს საქართველოში. ერყვიან, რატომ, რა მოგივიდათ? რა და შეურაცხყოფა მოგვაყენა საქართველოს კანონმდებლობაში. საქართველოს პარლამენტმა, ეროვნება გაგვიქმნეს, ჩვენ დღეიდან ხომლებად, აწერაიჯანდებად არ ვთვლივით. ეს უნდა რუსსაც და იტყვის: მე მოვედი ჩემი მეგობარი ხომლების და სახმარებლად იმიტომ, რომ ქართველებს მათთვის შეურაცხყოფა მიუყენებოდათ, ეროვნება მოგვქმნა, თუ გვინდა სახმარებლობი კანონმდებლობა დაგვამართო და იხვ დაგვბრუნოთ საქართველოს იურისდიქციაში აფხუები და ოსები, ჩვენ თუ მათ ვახვედრებთ კანონმდებლობას - შემოდი, შემოდი აქ. საერთო ნახირში და სხვადასხვა თქვენ აღარ გეგნებათ ეროვნება, ისინი ამაზე დათანხმდებიან? როგორ შეიძლება საგარეო საქმეთა კომიტეტს პროფესიონალი კომიტეტის თავმჯდომარე, ბრძენი იურისტი ქალი, ნინო ბურჯანაძე ხელმძღვანელობდეს, რომელიც სხვათა არგუმენტი მოჰყავს - ჩვენ თუ ჩავიწერთ ეროვნებას, ჩვენ დაგამტკიცებთ საკუთარ უპირატესობას და გავადიზიანებთ საქართველოში მცხოვრები სხვა ერების წარმომადგენლებს. რატომ იქნება შეუ-

რაცხოფა ხომლებისთვის, მე, თუ ქართველი ქართველს ჩავიწერ, ხომებს კი ხომებს ჩავუწერ, ახეთივე სიგიჟედ მიმაჩნია რომან გოცირიძის განცხადება: „ჩვენ არ გვეშველება არაფერი, სანამ არ მოიხპობა საქართველოში სუფრასე სადღეგრძელოები: ქართველ ერს გაუშარჯოს! ქართველობას გაუშარჯოს!“ ეს არის მტრობა. ახეთ სისულელეებზე აღარაფერს ვამბობ მე, რადგანაც მიმაჩნია და ღრმად ვარ დაწმუნებული, რომ ჭკუათმყოფელს არასოდეს არ მოუვა აწრად თავისი ეროვნება წაშალოს თავის ქვეყანაში, ჩვენ ავტოქტონური ერი ვართ, ჩვენ ამ სახელმწიფოს ძირითადი ერი ვართ, ამიტომ არის სახელმწიფო ენა ქართული და ამიტომ ჰქვია ამ სახელმწიფოს საქართველო.

მე სპეციალურად ვამბობ, დაინტერესდეს მედიცინა. აქამდე, როგორც ჩანს, პრენიდენტმა ვერ მოიგალა ამისათვის და შემოვსვია მას შეურაცხადი ბავშვები, პრენიდენტმა ხირბილე გამიჩინა და გაყვიბი ხელში ჩააგდო საქართველო და საქართველოს პარლამენტი. გიგა ბოკერია ამბობს, - ან ბრიყვია, ან ფაშისტი ის, ვინც დღეს მოითხოვს საქართველოში დაბადების და პირადობის მოწმობებში ეროვნების ჩაწერას. ვინ არის ბრიყვი და ფაშისტი, იგი? რ. მიშველაძე და გ. მარაძე კი არა მხოლოდ, საქართველოს პრენიდენტი ე. შევარდნაძეც (გ. ბოკერიას ლოგიკით), რომელმაც ჯერ კანონპროექტი გამოგზავნა და ამის შემდეგ კიდევ გაიმეორა სპეციალურად ბრიყვინა, რომ უნდა ჩაიწეროს ეროვნება, მე როგორ ვკადრებ, მაგრამ გ. ბოკერიას ლოგიკით, ბრიყვი და ფაშისტი გამოდის საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, რომელმაც წერილი გამოგზავნა, რომ უხათუოდ უნდა აღსდგეს ეროვნება, თორემ ეს უარესი შედეგია გამოიღებს სხალ თუ ზეგო, სვე ბრიყვი და ფაშისტი გამოდის იუსტიციის მინისტრი ჯონი ზეცურანი. ბრიყვი და ფაშისტი გამოდის ამ მართალ ბრიყვი ან ალკარდების ლოგიკით უმაღლესი სახმართლოს თავმჯდომარე ლადო ჭანტურია. დავიდალე უკვე ამ საკითხზე უწინაღობებთან საუბრით და ძალიან გთხოვთ, თქვენი გაზეთი რომ გამოვა, ამ ჩემს ნათქვამებს ნუ შეცვლით, კიდევ ერთხელ გადახტებით, მიმაჩნია, რომ ვინც ამ საკითხზე კამათობს, ის არის აბოლუტურად გაურკვეველი ეროვნულ და სახელმწიფოებრიობის საკითხებში. ავტოქტონური ერის პრობლემაში ან არის ფსი-

გაგრძელება მე-4 გვერდზე

„ვინ გაგმავს აბოლუტურად საქართველოში?“ - პრესკონფერენცია

ა.წ. 22 ივნისს საქართველოს სახალხო ფრონტში (სსფ) ჩატარდა პრეს-კონფერენცია თემაზე: „ვინ გაგმავს აბოლუტურად საქართველოში?“

ქვემოთ გთავაზობთ პრეს-რელიზს, რომელიც ეფუძნება პრეს-კონფერენციის შედეგს. სსფ-მ გამართა ელტარული (ხუთკაციანი) საპროტესტო აქცია საქართველოს პარლამენტის შენობის წინ მდებარე მოედანზე. მათ გამოთქმეს პირობა, რომ ლოზუნგი: „გეგმავს (გეგმავს) დემოკრატიულ საარჩევნო კანონს!“ და „გადაგეგმავს არჩევნის საპროპორციულ სხეულს“.

სსფ პრეს-სამსახურში ჩვენ მოვალეობად მიგვანია საზოგადოების გაფრთხილება იმ უშუალო ხიფათის გამო, რომელიც ჩვენს ქვეყანას უახლოეს დროში ელის.

„უკვე რამდენიმე წელიწადია, რაც საქართველოს სახალხო ფრონტი დიად და დაუინებოთ უწყვეტ პროპაგანდირებას იმ სამწუხარო აზრს, რომ შევარდნაძისა და მისი პარტიის-მოქალაქეთა კავშირის-პოლიტიკა საქართველოში არის ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკური, სტრატეგიული და ფსიქოლოგიური ჩრველის პოლიტიკა რუსეთისადმი მისი შემდგომი დაქვემდებარების მიხედვით. ამ პოლიტიკის საშუალებით დღეს საქართველო უკვე გაკოტრებულია მდგომარეობაში, რომელიც, რამდენადაც ეს ნერევა ტარდება დემოკრატიული ფრაქციონის და საქართველოს დამოუკიდებლობის სიტყვები ერთგულების ფორზე, საგარეოდა - და სსფ დიდი ხანია ამას ამბობს, - რომ შემოსენებული დივერსიის ერთ-

ერთი მიზანია მასების თვალში საქართველოს დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრიობის დიკრედიტაცია და ფართო საზოგადოებაში როგორც სოციალისტურად, ისე იმპერიისადმი, ნოსტალგიის გამოწვევა. სახალხო ფრონტის მიერ არაერთხელ გამოთქმული სამწუხარო პროგნოზის ნაწილია ისიც, რომ ნერევის პროგრამის წარმატებული განხორციელების შემდეგ დგება იმავე გარეშე ძალის (ძალების) მიერ დასახული მიზნის მთელი უტანის განხორციელების ამოცანა: გატყვევებისაგან გამწარებული ადამიანების გამოყვანა პროკომუნისტურ-პრობუერული ამბოხებისათვის და საქართველოში შენიღბული კომუნისტური ხელისუფლების რესტავრაცია. სახალხო ფრონტის მიერ იმის პროგნოზირებაც ხდებოდა, რომ შევარდნაძისა და მოქალაქეთა კავშირის ხელისუფლება შესაძლებელია აქტიურად იყოს ჩაბმული მოვლენათა სწორედ მიმართულებით ამ განვითარების მომზადებასა და პროვოცირებაში, ანუ თავისივე წინააღმდეგ მიმართული კომუნისტური ამბოხების მომზადებაში.

ყველა იცის, რომ ეკონომიკური კატასტროფის ფონზე შეუძლებელია კვლავ ხელისუფლებაში დარჩენა იმ მიმართულებების, რომელთაც ეს კატასტროფა შექმნის. ხელისუფლებიდან ამ მიმართულებით წასვლის სწორი და პოლიტიკური ფორმა მხოლოდ ორია (მესამე არ არსებობს): ისინი წავლენ ან როგორც ხალხის მიერ დაწვენილებული მიმართულებით, (და მაშინ სასამართლო დევნა უფრო ან როგორც კომუნისტების მიერ დამხობილი „დემოკრატები“ და მაშინ მათ უფრო საპროპორციულ დამკვიდრებაში ემდგომიან. ცხადია, რომ მათ ბუღზე „ბრალი“ ქართველი ხალხის“ მოქმედებლობას“

დაუდება. საზოგადოებრიობაში, თავისთავს კითხვა დაუვსავს: თუ საქართველოს ხელისუფლების მიზანია ეს არაა, მაშინ რით ავსნათ ის აშკარად გამოწვევი პოლიტიკა, რომელსაც იგი ატარებს, როცა მოსახლეობას პენსიები არ ეძლევა, ხოლო დიდმასშტაბიანი ქურდობაცაა მოხელეები, რომლებმაც ასობით მილიონები მიითვისეს, დემონსტრაციული დაუჯერებლობით დადიან მოსახლეობის თვალწინ და მათი საბანკო ანგარიშები საზღვარგარეთ, ისევე, როგორც მათი კანება ხელუხლებულია? ან რით აისხნება ის აბოლუტური შემწყნარებლობა, რომლითაც საქართველოს ხელისუფლება პრობლემური ბნელი ძალების კანონსაწინააღმდეგო მოქმედებას ხვედრება?

დღეს ეს ტრაგიკული პროგნოზი თითქმის აისხარია, აფეთქება მომწიფებულია. სახელმწიფოს არცერთი ძირითადი პრობლემა გადაჭრული არ არის, ხელისუფლება არ ცდილობს შექმნილი ნიხიდან გამოსვლის რაიმე კონკრეტული გზის დასახელებას.

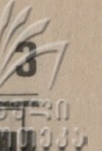
უფრო მეტიც, ხდება იმ აზრის ფართო პროპაგანდირება - და, მაშასადამე, ფსიქოლოგიური ხელშეწყობაც - რომ რამდენიმე თვის შემდეგ საქართველოს სახოლარკვეთილი მასის ამბოხება ელის.

ჩვენ ვინდა მასმედიის დახმარებით და ნეკითვის მისაწვდომი ყველა საშუალებით გაფრთხილოთ საზოგადოების ფართო მასა: - ნუ აყვებთ ნურც ერთ მასხბრეც გამოსვლას, რომელსაც სტიქიურობის ან კომუნისტური-ამპროული დემაგოგიის სენი უდის, ანუ ნაღვლო მხოლოდ ისეთი საპროტესტო მიმართების რიგებში, რომელსაც არსებული ხელისუფლების წახელის წმინდა დივერსიით ერთად

ექნება კონკრეტული ლოზუნგი იმის შესახებ, თუ როგორ-ანუ რა თანმიმდევრობით და რა იურიდიული ფორმით - უნდა მოხდეს ხელისუფლების შეცვლა. ხელისუფლების უსიხილდ შეცვლის ფორმა არსებობს. იგი ერთადერთია - ეს არის დაუყოვნებლივი ვადამდელი საპარლამენტო და საარჩევნო არჩევნები დემოკრატიული საარჩევნო კანონის საფუძველზე.

ჩვენ გვინდა აგრეთვე გაავრცოიბოთ ბატონ შევარდნაძეს და „მოქალაქეთა კავშირს“, რომ მათი მოქმედება საქართველოს წინააღმდეგ მიმართული შემოსენებული კომუნისტური-ამპროული შეთქმულების სასარგებლოდ ჩვენთვის გამგვირავდება. გვინდა შევასხნოთ მათ, რომ ერთ-ერთი უკანასკნელი პოლიტიკური დანაშაული - სახელმწიფო გადატრიალება ზევიდან ანუ ანტიდემოკრატიული საარჩევნო კანონის მიღება და ამ კანონზე დამყარებული საარჩევნო გაყალბებით ხელისუფლებაში დარჩენა - საზოგადოებისათვის აგრეთვე ცნობილია. გვინდა მოვუწოდოთ საქართველოს დღევანდელ მმართველებს, შეიგნონ თავისი კურსის მცდარობა და თავისი პირადი უუნარობაც ქვეყნის მართვაში და აირჩიონ კრისიხიდან ქვეყნის გადარჩენის შემოსენებული ერთადერთი მშვიდობიანი გზა. შეიგნონ აგრეთვე, რომ საქართველოს ეროვნული მიმართულების პარტიები, რომელთაც ჩვენც ვეკუთვნით, აღარ დაუშვებენ საქართველოში უარესი სამოქალაქო კონფლიქტების ორგანიზაციას, არამედ მკაცრად მოითხოვენ პასუხს ყველა იმას, ვინც ამ კონფლიქტთა ორგანიზებას შეეცდება.

საპროპორციო სახალხო ფრონტი

თენგიზ ჯგუზია: აფხაზეთის ხალისუფლება ჩვენს მხარეს არსებული ყაჩაღების ხელშეწყობით მოიდრღება...

ვინც თვალყურს ადევნებს საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში მიმდინარე სოციალურ-პოლიტიკურ პროცესებს,

დამეთანხმება, უკიდურესობამდე აუტანელი გახდა სამეგრელოში არსებული ყოველდღიური ცხოვრების პირობები. მეტიც, დღესდღეობით სამეგრელო მოსალოდნელი დაესტაბილიზაციის მძლავრ კერად სახელდება. გარკვეული ძალები უკვე კონკრეტულად აცხადებენ, რომ სამეგრელოში მზადდება პროვოკაცია.

აღნიშნულთან დაკავშირებით გვგვახსენებდა საქართველოს პარლამენტის წევრი, ზუგდიდის მაჟორიტარი დეპუტატი ბატონი თენგიზ ჯგუზია.

სამეგრელოს რეგიონში პრეზიდენტის რწმუნებულმა გუბერნატორმა გააკეთა განცხადება გადამდგომი შესახებ. გაცილებით ადრე მე დაიწყო ბრძოლა იმ კონტრაბანდის წინააღმდეგ, რომელსაც ადგილობრივი და სერიოზული ბრძოლის დაწყება ვიქცევდა. წინააღმდეგ შემთხვევაში სამეგრელოსთან, კერძოდ კი ზუგდიდთან, ურთიერთობის უფლებაც არ შექნებოდა.

სხვადასხვა შეიარაღებული ფორმირებების მიერ აშკარად დიდ მიმდინარეობს მოსახლეობის ფსიქოლოგიური და ფიზიკური ტერორი. გეოპოლიტიკა, თუ ის დესტაბილიზაცია არ არის, მაშ, რა არის სტაბილიზაცია? მე, როგორც მაჟორიტარ დეპუტატს, უფლება არ მქონდა პირში წყალი ჩამეკეცა და არ მეთქვა მომხდარის შესახებ. წინააღმდეგ შემთხვევაში სამეგრელოსთან, კერძოდ კი ზუგდიდთან, ურთიერთობის უფლებაც არ შექნებოდა.

რა ძალები იწვევენ დესტაბილიზაციას? დღისით, მზისით, ატმოსფერულ მოსახლეობას ვითომ ტერიტორიული მთლიანობის ბრძოლის სურვილით ანთებული (ბრჭყალებში) კრიმინალები და ამან

ისეთი მწვავე ფორმა მიიღო, რომ მეტის ატანა შეუძლებელია.

კონკრეტულად, ვინ არიან ისინი? მათი სახელების წარამარა ხსენება ჩემი ღირსების შეურაცხყოფად მიმაჩნია. მთელმა საქართველომ ძალიან კარგად იცის. ეს ყველაფერი ჯგუზიასა და შენგელიას დაპირისპირებამდე დაწყადა. შენგელია არ არის ის პოროვნება, რომ ვიღაცამ შეძლოს მისი ჩემს ღონემდე დაყვანა. კარგად გამოიკეთ, მათი სახელების წარამარა ხსენება არ არის პოლიტიკოსის ღირსება. მით უმეტეს, ზუგდიდის მაჟორიტარ დეპუტატს არ ეკადრება, რომ ყველა ბრუნვაში ატრიალოს ყაჩაღების სახელები და გვარები. ზოგადად ხომ არ მითქვამს, ვიღაც ბანდიტები!

მარტივია ანალიზი. საქართველოში ერთი კაციც არ მინახავს, რომ სწორად არ შეფასებინა ჩემი ნათქვამი. ყველა უწყების პირველი პირი მამართლებს, რომ აბსოლუტურად სახელმწიფოებრივი აზროვნებიდან და მიდგომებიდან გამომდინარე, ჯგუზია წავიდა უდიდეს რისკზე, ის, რაც უნდა ეთქვა სხვას, ავიღე ჩემს თავზე. არა მარტო აღვნიშნე, სერიოზული ბრძოლა წამოვიწყო კრიმინალების წინააღმდეგ.

ბატონო თენგიზ, კრიმინალების ზემოქმედებაზე და მფარველად თქვენ საკმაოდ პოპულარული და ავტორიტეტული პიროვნება წარმოაჩინეთ. რას გვეტყვით მის თაობაზე?

გიტყვით იმას, რომ ამით სერიოზულ რისკზე წავდი. ამის თაობაზე მრავალჯერ დაგაფიქსირე ჩემი პოზიცია. საკმაოდ გამკვირვებია ჩემი ჟურნალისტებისა, პირველი შემთხვევა, ბოლო პერიოდის ქართულ პოლიტიკაში, რომ იქცეხის საფასით (ტრანზიტით არ ვამბობ) საქართველოში ყველაზე კონტრაბანდის ცენტრად დაგვიპირისპირდი, დაეცახა ყველა კონტრაბანდისცემი. მათი მფარველები, რატომ არ მიღისათვის იმ ადამიანს, რომელიც არ გიჟდება, რა ხდება, რატომ არ აკეთებთ ამის ანალიზს? ადგილად გვუბნები, როცა ბრძოლას იწყებ ამხელა კრიმინალების წინააღმდეგ, უნდა იყოს საკუთარ ოჯახზე. მითუმეტეს, როცა ყველას პირში აქვს წყალი ჩაგუბებული, შეგნებულად წავდი ამ საქმეზე. უბრალოდ, ჩემი ღირსების საქმედ ჩავთვალე და იმიტომ.

სამეგრელო გუბერნატორის მიერ გაკეთებულ განცხადებას გადავდგომის შესახებ მოსალოდნელი პროვოკაციის წინააღმდეგ მოვლენად ხომ არ ჩათვლიდით?

განსაკუთრებული მნიშვნელობის პოლიტიკური მოვლენა იყო საპრეზიდენტო არჩევნები. მინდა აქედან დავიწყო. მე და სამეგრელოს გუბერნატორმა, ბონდო ჯიქიამ ყველაფერი გააკეთეთ იმისათვის, რომ არ გამწვავებულიყო სიტუაცია და

ხმაურის გარეშე ჩატარებულიყო არჩევნები. ბატონი ბონდო საკმაოდ გამოცდილი ადამიანია და ცდილობს, უმტკივნეულო და უფრო ხავერდოვანი გზებით ეძებოს სიტუაციიდან გამოსავალი. დგება ისეთი მომენტი, რომ ასეთი მიდგომის ლიმიტი იწურება და უკვე ვალდებული ვართ, გამოვიხატოთ სერიოზული პროტესტი ხელისუფლების მიმართ ხელისუფლებისგან წვერებმა, განსაკუთრებით იმ სტრუქტურების მიმართ, რომელთაც ევალდებოთ კრიმინალების აღკვეთა. ამიტომ აბსოლუტურად დავითხვამ ჩვენს მიერ კონტრაბანდისცემას წინააღმდეგ სერიოზული კამპანიის დაწყება ბატონო ჯიქიას პროტესტს მოსალოდნელი დესტაბილიზაციის თაობაზე. მხოლოდ ერთ საქმეში არ ვეთანხმები-თანამდებობიდან წასვლა არ არის გამოსავალი. თუკი დესტაბილიზაციაა, უნდა დავდგეთ ფეხზე და საკმაოდ მაგრად, რომ ეს იმიტომ ყაჩაღებთან არ წავაგოთ.

ბატონო თენგიზ, როგორც საქართველო ყველა კუთხეში, სამეგრელოში სოციალური ფორმიზმებიც მწვავეა. ხრულიად შესაძლებელია, რომ მოხდეს პენსიონერების და დევნილების გამოყენება...

სწორად მიუთითეთ. სოციალური ფორმიზმი სამეგრელოში არ არის დესტაბილიზაციის გამოწვევა ფაქტად. გთხოვთ, ეს თემა არ ატაცდებინოთ არავის. მაინც აწყოთ, რომ სოციალური ფორმიზმი გამოიყენება...

პენსიონერი ითხოვს, რომ დროზე მისცე 12 ლარი. როგორც კი დაამყარებ წესებს, აქციებს არავინ მოიწვევს. ყველა პენსიონერი აქციას აწყოთ იმ გზის გამო, რომ მათ პოტენცილ თანხას სჭამენ თანამდებობის პირები. მსგავსი ფაქტები დადასტურდა სენაკში. ვინც ეცდებოდა სოციალური მდგომარეობის გამოყენებას დესტაბილიზაციის ფორმის სახსენებლად, ეს დები და მათი მფარველები არიან. სწორედ მათ ენდათ ამის საფუძველზე ყველაფრის გადატანა და გამოყენება ბონდოს გეგმებისა დღევანდელი საქმიანობის ბინძური საშუალებების გასამართლებლად.

მაქვს დიდი ეჭვი, რომ პენსიონერებზე გასაცემი თანხები ტრიალებდა სხვადასხვა ბიზნესში. მქონდა ეჭვი და გამართლდა კიდეც. სენაკში. შესტამეს 300 ათასი ლარი. მე არ მჯერა, რომ იქ მარტო ეს თანხა შეკრული და არც ის, რომ ეს თანხა მათ გამოიტანეს და მანქანები იყიდეს. არა, ბიზნესზე იყო გათვლილი, მაგრამ ეტყობა არ შედგა ეს ბიზნესგეგმა და ფული კი დაიკარგა. რა მნიშვნელობა აქვს, წყალია ჩაყრილი თუ ვიღაც-ვიღაცებმა მიიხსატოვს, შეკრულია ის ფული. ახე, რომ სოციალური ფორმიზმი გამოიყენეს დესტაბილიზაციის საშუალებების სახსენებლად და გასამართლებლად. ზუგდიდის მაგალითზე მოვახსენებთ, ყველა პენსიონერს პენსიაზე მეტად აინტერესებს, რა

აწუხებს ჯგუზიას. ამაზე მეტი რა გითხრათ.

რა საშიშროებას უქმნის საქართველოს აფხაზეთიდან შემოსული კონტრაბანდები?

ეს კონტრაბანდი არღვევს საქართველოს ბიუჯეტს, ეკონომიკას. ნებისმიერ ნორმალურ ადამიანს დღეს ბენზინის, თეთრი ბიზნესის ფარგლებში, ნებისმიერი სხვა პროდუქტის, იგივე სიგარეტის შეტანა არ შეუძლია იმის გამო, რომ ყაჩაღებს აქვს მონოპოლიზირებული. გარდა ამისა, კონტრაბანდი არის ეგრეთ წოდებული კრიმინალიზებული, პარტიზანობას ამოფარებული ადამიანები ახორციელებენ. როცა შეიარაღებული კაცის ხელშია მონოპოლიზირებული კონტრაბანდი, ეს უკვე მეტისმეტია. გლეხი, რომელიც თხილით ცხოვრობს, თხილს ვერ აბარებს ამ კონტრაბანდისტებთან და ყაჩაღებთან შეთანხმების გარეშე.

რაზე შეეხება თხილის ბიზნესი, ცხადია, რომ იგი სოხუმისა და ზუგდიდის "კლანთა" ურთიერთშეთანხმებით მიმდინარეობს...

გეთანხმებით. თითქმის აფხაზეთის დაბრუნებისათვის იბრძვიან და აფხაზ კრიმინალებთან ახორციელებენ ბიზნესს. ნებისმიერ გარიგებას ხომ ორი მხარე აქვს. მარტივია, ეს ადამიანები სოხუმის კლანებთან არიან შეკრული. ამ დროს არის სენაკი, რომ საზოგადოების თვალში ეს მხარე პარტიზანებს წარმოადგენს, ისინი კი-მტრებს. ეს არის მხოლოდ მათი ურთიერთობის "სტატუსი", შენიღბული ფორმა, უდიდესი გარიგება. რომელიც უკავშირდება ათასობით დოლარებს.

ბატონო თენგიზ, როგორ მიგჩნიათ. მატერიალურ ინტერესს აქვს ადგილი თუ პოლიტიკური გათვლა?

ფული პოლიტიკაა. პოლიტიკური გათვლა ის არის, რომ ჩვეს მხარეს არსებული ყაჩაღების ხელშეწყობით მდიდრდება აფხაზეთის ხელისუფლება. აქეთა მხარეც, რა თქმა უნდა, მდიდრდება, მაგრამ არა პოლიტიკური გათვლებით, პირადი ბედნიერებისათვის. ამ თანხას აფხაზური მხარე შესანიშნავად იყენებს. ფული პოლიტიკასაც აკეთებს, არმიასაც ქმნის და ჯარსაც.

როგორ ფიქრობთ, რამდენ ხანში აილაგდება ეს ყველაფერი და რომელ ძალებზე ამყარებთ ხერხიწულ იმედს?

ძალიან სტრუქტურებზე დიდ იმედს ვამყარებ, ოღონდ ეს იმედი არ არის უპირობო და მუდმივი. გარკვეული დრო მათ უნდა მიეცეთ. ყველა სტრუქტურის პირველი პირი ადასტურებს ჩემს სიმატრულეს და ენახათ, რას გააკეთებენ.

გამადლობთ საუბრისათვის.
მარი ჩიტაია
(ინტერვიუ აღებულია ზესტაონის მოვლენებამდე რამდენიმე დღით ადრე)

«საქრუსენერგო» გაუქმებით 500 კილოვატისანი საზოგადოებრივი საქართველოს დაქვემდებარება...

საქართველოში ენერგეტიკის პრობლემა დიდი ხანია არსებობს. ქვეყნისთვის ელექტროენერგიის საზოგადოებრივი მომსახურების წარმოადგენს. რომელთა სამუშაოები მუდმივად ქვეყნებში ხდება ელ. ენერგიის ტრანზიტით. «საქრუსენერგო» შექმნა დახატულია იმისა, რომ საქართველო აღნიშნულ დარგზე კონტროლს გარკვევს. ამ მეტად პრობლემურ საკითხზე კომენტარი ვთხოვეთ გაზეთ «საქართველოს» რედაქტორის მოადგილეს ელენე ჯანაშიას. რომელიც დიდი ხანია ენერგეტიკაში მიმდინარე პროცესებს იკვლევს.

ბატონო ელენე, რას ნიშნავს ერთიანი ენერგეტიკული სისტემა და რატომ ფიქრობთ, რომ ის დარღვეულია?

საქართველოს კონსტიტუციის მესამე მუხლის «ი» პუნქტში მითითებულია, რომ, მხოლოდ უმაღლეს სახელმწიფო ორგანო-თა განსაკუთრებულ გამგებლობას მიეკუთვნება ერთიანი ენერგეტიკული სისტემა და რეგიონი. ეს ნიშნავს გენერაციის, გადამცემისა და მართვის სისტემების ერთიანობას. კონსტიტუციის მოთხოვნა დარღვეულია, რადგან ენერგეტიკის დარგების სტრატეგიული ობიექტები გაყიდულია. 500 კვ. ელექტროსახანსი ენერგეტიკის ერთ-ერთ სტრატეგიულ საბაზისს წარმოადგენს. რომელსაც საქართველო დამოუკიდებლად ვერ მართავს.

როდის და რატომ შეიქმნა «საქრუსენერგო»?

1995 წელს საქართველოსა და რუსეთის ერთიანი ზელმეკრულების საფუძველზე შეიქმნა აღნიშნული საზოგადოება, რომლის საწესდებო, კაპიტალი 230 მლნ. ლარით განისაზღვრა. ორივე მხარეს 115-115 მლნ. ლარი უნდა ჩაედო. საქართველოს მხრიდან საწესდებო კაპიტალიზი ჩაედებული იქნა ელექტროგადამცემი სახანსი «კავკასიონი», «იმერეთი», «მუზრანი», «გარდაბანი», «ქართლი 1», «ქართლი 2» და «აჭარა». ამით, ფაქტურად, საწესდებო კაპიტალი ქართულმა მხარემ მთლიანად შეავსო. რუსეთის მხარემ კი ჩაადო 500 კვ. ელ. «კავკასიონი», რომელიც რუსეთის ტერიტორიაზე მდებარეობს და მისმა დირექტორმა შეადგინა 50 მლნ. ლარი. აქვე მეორედ იქნა ჩაედებული ყარაჩაევ-ჩერქეზეთის 6 მლნ. ლარად შეფასებული ელ. რომელიც უკვე შედიოდა «კავკასიონის» შემადგენლობაში. ზელმეკრულების საფუძველზე რუსეთის მხარეს ამ სახანსი დარჩენილი თანხით სარემონტო სამუშაოები უნდა ჩაეტარებინა. შედეგად, რუსეთის მხარის აუდიტის მიერ ჩატარებული შემოწმების დასკვნის მიხედვით შესრულებულია 30 მლნ. ლარის სამუშაოები. კონტროლის პალატის შემოწმების აქტის თანახმად კი მხოლოდ 6 მლნ. ლარის. ე.ი. რუსეთი 115 მლნ. ლარის მაგივრად მხოლოდ 56 მლნ. ლარი ჩაუდია და საწესდებო კაპიტალი დღემდე არ არის შესრულებული.

რატომ მაინცდამაინც 230 მლნ. ლარით შეფასდა საწესდებო კაპიტალი?

საწესდებო კაპიტალი შეიძლება შეფასებულიყო ნებისმიერი თანხით. მაგ. თუ რუსეთი არ შექმნა 50 მლნ-ის მეტი. შეიძლება საწესდებო კაპიტალი შეფასებულიყო 100 მლნ. ლარად და ქართული მხარე ჩაედებდა 50 მლნ-ს. მაგრამ 230 მლნ. ლარად იმით იქნა შეფასებული, რომ საქართველოს არ მყოფი საწესდებო კაპიტალიზაციის 500 კვტ-იანი სახანსი და იძულებული გამზდარიყო დამატებითი საქართველოს თურქეთთან დამაკავშირებელი 220 კვტ-იანი სახანსი. ამით საქრუსენერგო მოწყვეტილი იქნა თურქეთთან დამაკავშირებელი 220 კვტ-იანი სახანსი.

ცნობილია, რომ «საქრუსენერგო» შექმნილას ზელმეკრულებაში განისაზღვრა 50/50-ზე. რა არის ამაში საგანგაშო?

«საქრუსენერგო» შექმნილას განისაზღვრა 50/50-ზე. როგორც მისი საწესდებო კაპიტალი. ახვევ მართვაც, ეს ნიშნავს, რომ საქართველოს 500 კვტ-იანი სახანსი და 220 კვტ-იანი სახანსი «აჭარა», რომელიც უკავშირდება თურქეთს. საქართველო რუსეთის გარეშე დამოუკიდებლად პოლიტიკას ვერ წარმართავს. ზელმეკრულების თანახმად «საქრუსენერგო» მომსახურების ტარიფი მტკიცდება მხოლოდ რუსეთთან შეთანხმებით. ეს მუხლი ხელს უწყობს რუსეთს. რომ თავისი ელ-ენერგია გაყიდოს თურქეთში რაც შეიძლება იაფად და ტრანზიტის ფული გადაიხადოს რაც შეიძლება ნაკლებად.

«საქრუსენერგო» გაუქმებით, რასაც

თქვენ სახამართლოს ხთოვთ, რას მივაღწევთ?

ამ ორგანიზაციის გაუქმებით 500 კვ. სახანსი საქართველოს დაქვემდებარებაში აღმოჩნდება. საქართველოს მართვის პროცესი 51-ით რომ განსაზღვრულიყო, საგანგაშო მდგომარეობაში არ აღმოჩნდებოდა. მაგრამ 50%-ით სტრატეგიას ვერ წარვმართავთ, რადგან რუსეთის ინტერესებზე ვართ დამოკიდებული.

ალტერნატიული ვარიანტი როგორ წარმოგიდგენიათ?

თუ საქართველო აზერბაიჯანში იყიდის ენერგიას და მიაწვდის თურქეთს, მილიონობით ლარი მოიგებს. არსებობს ინვესტორი, რომელიც აღნიშნულს რეალურად აქცევს. ამისათვის კი აუცილებელია აშენდეს აზერბაიჯანის სახანსი. რომლის მშენებლობა უნდა მიგანდოთ ნებისმიერ უცხოელს, რომელსაც მართვაც ვერცხვანია არ ექნება. ისინი მხოლოდ 10%-ის მოგებას ითხოვენ.

ბოლოვს მინდა აღვნიშნო, რომ რუსეთ-საქართველოს შორის დადებულ ზელმეკრულებაში დაშვებულია საკმაოდ მნიშვნელოვანი შეცდომა. რომელიც ენერგეტიკის მინისტრს ბ-ნ მირონუშულავას არ ეკადრება. კერძოდ, ტექსტში ნახსენებია სამხრეთ ოსეთი. რომელიც კონსტიტუციურად გაუქმებულია. ის ახე საქართველოს ინტერესებს ვერაზოდებს დაიცავს.

მარი ჩიტაია

ქართული ბიუ-დოს გზის 50 წლისაა

მცირე რამ ბიოგრაფიული:

დაიბადა 1950 წელს, 10 ივლისს, ქარელის რაიონი, სოფელი დელევი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი (ბიუ-დოს), 1973 წელს დაამთავრა გორის პედაგოგიური ინსტიტუტი, ხოლო 1978 წელს – თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტი.

XX ოლიმპიური თამაშების (1972 წ. მიუნხენი) ჩემპიონი (პირველი საბჭოთა ჩემპიონი ბიუ-დოში), XXI ოლიმპიური თამაშების (1976 წ. მონრეალი) ბრინჯაოს მედალოსანი აბსოლუტურ კატეგორიაში. ევროპის ჩემპიონატების ვერცხლის (1973-1975 წწ) და ბრინჯაოს (1977 წ.) პრიზიორი. ჰყავს მეუღლე – თამარ ეფრემიძე. შვილები – რეზო და რამაზი. შვილიშვილები – მარინა, შოთიკო და გიორგი.

ბიუ-დოს ოსტრიდიდან...

ბიუ-დო (იაპონურად ბიუ-სირიდე, დო-გა) იაპონური ეროვნული ჭიდაობა, სპორტად ქცეული მოდერნიზებული ჯიუ-ჯიცუ. ბიუ-დოს შემქმნელად ითვლება დ. კანო (1860-1932), რომელმაც ჯიუ-ჯიცუდან, სუმოოდან შეარჩია ყველაზე ეფექტური ილეთები, დახვეწა თავდაცვის ხერხები და ჭიდაობის ტექნიკა, დაამუშავა შეჯიბრების წესები და ჭიდაობას სპორტის ხასიათი შესძინა.

1882 წელს დ. კანომ გახსნა სპეციალიზირებული, ბიუ-დოს შემსწავლელი სკოლა-კოდოკანი. იაპონიაში ბიუ-დო, როგორც აუცილებელი საგანი, შეტანილია სასკო-

ლო პროგრამაში

XIX საუკუნის ბოლოს – XX ს. დასაწყისში ბიუ-დო გავრცელდა ევროპის, აზიის და ამერიკის ქვეყნებში. 1956 წ. შეიქმნა ბიუ-დოს საერთაშორისო ფედერაცია, რომელიც 122 ქვეყანას აერთიანებს. 1956 წლიდან ტარდება მსოფლიო ჩემპიონატები. 1964 წლიდან ბიუ-დო შეიტანეს ოლიმპიური თამაშების პროგრამაში. 1967 წლიდან ოფიციალური საერთაშორისო შეჯიბრებები ტარდება 5 წონით კატეგორიაში.

ლიმპიური ბადაშვპა – «ბიუ-დოს ბანია»... 70-იანი წლებში, ალბათ, ყველას გინახავს დაუფიქარი იაპონური კინოლენტი "ბიუ-დოს გენია". სოფლელი ბიჭი, მუდამ გაჭირვებულთა მოქომავე, გაუბედავი და მოუხეშავი, როგორ ეზიარება სამურაების მამაპაპურ საბრძოლო ხე-

დღემდე ვატარებ განუზოგცილებელ ტკივილ-იან სურვილს – ჩემს გამარჯვებებს არ ახლდა ეროვნული ნიშნები: საქართველოს ჰიმნი და დროშა.

შოთა ჩოჩიაშვილი

პირველმა მოიპოვა ოლიმპიური უმაღლესი ჯილდო...

შოთა ჩოჩიაშვილი და ანტონო ინიკი

1989 წლის 24 აპრილს 60 000 მაყურებლის წინაშე "ტოკიო-დომის" გაუბნარ ხმინებაში მოხდა საოცარი რამ: აღმოსავლური საბრძოლო ხელოვნების

სინდისი და ნამუსი, საქვეყნოდ ცნობილი ანტონო ინიკი, რომელიც თვით მსოფლიო კრივის კუმირი მუჰამედ ალისაც კი შეხვედრია. იაპონელების თვალწინ მათი ეროვნული გმირი ქართველმა ფადავანმა ფარდაგივით გააკრა საჭიდაო ხალიჩას. აღმოსავლური საბრძოლო ხელოვნების კლასიკური ქვეყნისთვის, ალბათ, არ იყო ადვილი მისახვედრი, რომ ქართული ჭიდაობაც დამუხტულია უამრავი ეროვნული მოხერხებულობით...

"დასცა და მხარი მოსტეხა, ადგილი დახვდა ქვიანი". სპორტული ღირსება აჯობებს თავმოყვარეობას, ამოძრავალი მხის ქვეყნის მოტივად ზოგი მაგესიული სახეობისათვის დამახასიათებელი წამიერი რინდობის მერე გადახვევა შოთა ჩოჩიაშვილს, საუკუნო ძმობის ფიცით შეეკრება და იმ უმწუხარესი ბრძოლის სახსომიერად მსუბუქი "გრანდ-გრიუზერი" ასანუქრებს დამჯახველ ფადავანს. მანქანას ერთ მხარეს შოთა ჩოჩიაშვილი აწერია ქართულად, მეორე მხარეს ანტონო ინიკი – იაპონურად.

დღეს...

დღეს დადის გორის ქუჩებში მთასავით ვუკაცი თავისი სიკეთით და მადლით... საჭიდაო ხელოვნება აუღებელი აღმონდა გორის ციხესავით, ისეთივე გორი და უკარება, ისეთივე შეუვალი...

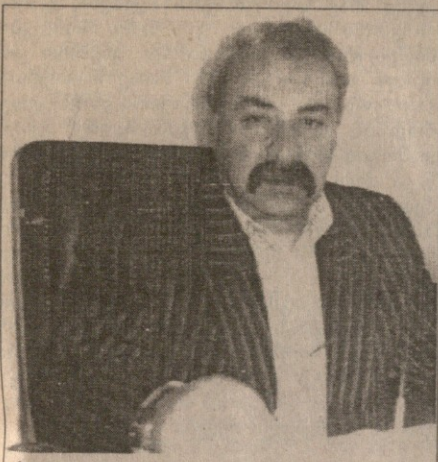
გორიჯვრის მადლი ფარავდეს ნახევარსაუკუნოვან ფადავანს ფადავანთა ლაშქრიდან...

ღირსეულ ცვლათა სიმრავლეს გიხურვებთ, ბატონო შოთა!

იზოლდა ცირდავა

"საკუთარ თავს უფლებას ვერ მივცე, საშური გელაშვილის ჭკუაზე ვაბარო, ანუ რაიონის სპალინდელი დღე კითხვის ნიშნის ქვეშ დავაყენო"

ბატონო ვოვა, თუ თქვენთვის მოსაბეზრებელი არ გახდა ეს თემა, მინდა შეგეხმოდეთ და ხაშურის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატის ვალერი გელაშვილის ურთიერთობის საკითხს. ჩემთვის მით უფრო საინტერესოა, ვინაიდან მაქვს არტულ ისე

ხაშურის რაიონის გამგებელი ვოვა ჯაფარაშვილი

დიდი ხნის წინანდელი ჩანაწერი, რომლის ბოლო ნაწილს აქვე მთლიანად მოვიყვან:

ზოგი რაიონის შემთხვევაში პარლამენტარის და რაიონის გამგებლის დაპირისპირებამ საკმაოდ არაორდინარული, კომიკური სახე მიიღო, რითაც, ფაქტობრივად, დაზარალდა მოსახლეობა და საბოლოო ჯამში გამარჯვებულიც არავინ დარჩა. თქვენთან რა სიტუაციაა, რა ურთიერთობაშია არიან ხაშურის რაიონის გამგებელი ვოვა ჯაფარაშვილი და ცნობილი ბიზნესმენი, პოლიტიკაში ახალმოსული, პარლამენტარი, ბატონი ვალერი გელაშვილი.

ჩვერჯერობით ნორმალური ურთიერთობა გვაქვს, არის შემხვედრი ინტერესებიც, რაც რაიონის მოსახლეობის კეთილდღეობას ითვალისწინებს. იმასაც ვერ ვიტყვი, რომ განსხვავებული არსებობს არ გეგმოდეს, მაგრამ ჩვენ პირველ რიგში ხაშურლები ვართ და ეს გვაავსებს. ამომავალი წერტილი – დეპუტატისაც და გამგებლისაც, ხაშურის ხვალისდელ დღეზე ფიქრი და ზრუნვა იყოს. დაპირისპირება ჩვერჯერობით ნამდვილად არ გვექონია, მაგრამ თუ ოდესმე ამისმაგვარმა იჩინა ი. კი,

ყველაფერს გადავწყვეტთ კულტურული, ცივილიზებული მეთოდებით ამის იმედი ნამდვირად...

ი. კ. დ. მაქვს...

შემდეგ სურათი მკვეთრად შეცვლილა. "ცივილიზებული, კულტურული მეთოდები" და ბევრი სხვა რამ კითხვის ნიშნის ქვეშ დამდგარა... რა მოხდა, რამ გამოიწვია დაპირისპირება

– დავაზუსტოთ. დაპირისპირებაა მაშინ, როდესაც ორი მხარე ჩხუბობს. ამ შემთხვევაში დეპუტატი და მისი გარემოცვა ჩხუბობს, ანუ დღე კარებს ამტკრებს. მაოცებს მათი არაობიექტურობა.

– რაში გამოიხატება არაობიექტურობა?

– იმ ფონზე, როდესაც რაიონში დაწესებულია უფასო სწავლება, მოქმედებს უფასო სასწრაფო სამედიცინო დახმარება, ლიკვიდირებულია საბიუჯეტო დაწესებულებებისათვის გასაცემი ხელფასების დავალიანება, უკვე გაცემულია პედაგოგთა საშვებულებო ხელფასები, ყოველთვიურად გადაჭარბებით სრულდება საბიუჯეტო შემოსავლის გეგმები, 50%-ით გაიზარდა საპენსიო თანხების ადგილზე ამოღება, სისტემატურად მიმდინარეობს რეზერვების გამოვლინება და ამოქმედება. თუ გასულ წელს ჯანდაცვის მინისტრალურ პროგრამაზე დახარჯა 83 ათასი ლარი, მიმდინარე წლის რ თვეში უკვე დახარჯა 80 ათას ლარამდე. პურსაცხოვებზე და კვების ობიექტებზე ტარდება ქრონომეტრაჟები, რაც საშუალებას მოგვცემს დავაფიქსიროთ ფაქტური შემოსავლები. გასული წლის აგვისტოდან აპრილამდე ვიბრძოდით რკინიგზის მოგების იმ ნაწილის ჩარიცხვაზე რაიონის ბიუჯეტში, რომელიც საგადასახადო კოდექსის 273-ე მუხლით არის გათვალისწინებული. ის, რაც წინა 4 წელს ვერ მოხერხდა, ამ პერიოდისთვის გადაწყდა.

ყოველივე ამის შემდეგ როცა დეპუტატი აცხადებს, რომ მდგომარეობა გაუარესებულია, ან საქმის კურსში არ არის, ან ეს ხდება მიზანმიმართულად. მიჩნდება აზრი, რომ დეპუტატს გამგებელი არ აწყობს გარკვეული მიზეზების გამო.

– ბატონო ვოვა, საერთოდ სვამენ ასე საკითხს – დეპუტატს აწყობს გამგებელი, არ

აწყობს გამგებელი?

– დეპუტატს აქვს კანონით მინიჭებული

უფლებამოვალეობანი, რომელსაც არავინ არ ედავება.

რაც შეეხება მის ხმადალლ განაცხადს, ჩემდამი უნდობლობის გამოცხადების შესახებ, ჩემს აზრს მოგახსენებთ, რა თქმა უნდა, ამ საკითხს უნდა გაანალიზება. დეპუტატმა ცოტა სახელმწიფოებრივადაც უნდა იაზროვნოს, მან უნდა დაწეროს, დაასაბუთოს და დასვას საკითხი იქ, სადაც საჭიროა. ასეთი საკითხებისთვის არსებობს სხვა ფორმა. და საერთოდ, დეპუტატის მხრიდან ჩემდამი უნდობლობის გამოცხადება, ცოტა არ იყოს, სასაცილოდ მეჩვენება. მისი მხრიდან ეს იაფფასიანი ავანტიურაა, ხალხზე გათვლილი, სოციალური გაჭირვების ფონზე სურს შექმნას დესტაბილიზაციის წინაპირობა.

– ბატონო ვოვა, არ ვიცი, ვის გულისხმობთ, ვისთვის უნდა მიემართა პარლამენტარს, მაგრამ ჩვენ ვისთანაც მიგვიწვდა ხელი, ვინც პასუხისმგებელია რეგიონში შექმნილ მდგომარეობაზე, ანუ ვეულისხმობ საქართველოს პრეზიდენტის რწმუნებულს შიდა ქართლის მხარეში ბატონ ირაკლი ბოჭორიძეს, ვთხოვეთ გამოეთქვა აზრი ამ საკითხთან დაკავშირებით. მან ბრძანა, რომ ხაშურის რაიონის გამგებლის მუშაობას დადებითად აფასებს და მთლიანად რეგიონის ფონზე ხაშურში მდგომარეობა დამაკმაყოფილებელია.

– დიდ მადლობას მოგახსენებ ბატონ ირაკლის ამისთვის, მაგრამ ჩემი მუშაობით მე თვითონ არა ვარ კმაყოფილი, რამეთუ ვიდრე არსებობს საპენსიო დავალიანებები, ჩემს წინა პერიოდში შეიქმნა თუ ჩემი მუშაობისას, არა აქვს მნიშვნელობა, ვიდრე იარსებებს 12 ლარი პენსია, რომელიც მინიმალურადაც ვერ აკმაყოფილებს თითოეული ადამიანისათვის აუცილებელ პირობებს, არ შეიძლება გამგებელმა კმაყოფილებით აღნიშნოს თავისი მუშაობა.

– თუ სწორად გავიგე, თქვენ აქცენტი გადაგაქვთ იმაზე, რომ პენსიაა მწირი...

– დიახ, მწირია და ამავდროულად დავალიანებებიც ვეაქვს, რომელიც ძირითადად ღოტაციების, საპენსიო ტრანსფერის

ხაშურში მოუხვედლობით არის შექმნილი. საერთოდ, ჩვენ 1999 წლის პენსია არ დაგვიკოსტრვებია, მთლიანად დავფარეთ. ახლა ყველა ღონეს ვხმარობთ, მიმდინარე წლის დავალიანებებიც დაიფაროს.

– ბატონო ვოვა, ძირითად საკითხს მივუბრუნდეთ, რომლითაც დავიწყეთ. ვეულისხმობ დაპირისპირებას თქვენსა და მაჟორიტარ დეპუტატს შორის...

– თუ მაქვს, ყველაფერს თანამიმდევრობით მოგახსენებთ. რაც ვისაუბრე, იმის ფონზე როცა დეპუტატი აყენებს საკითხს – ეს გადანათვისუფლოთ, ის დავანიშნოთ, ის გადავაყენოთ, დღეს არაა ამის დრო... მე 16 წლისაც არ ვიყავი, როცა მუშაობა დავიწყე საორთქმალვო დეპოში. მას შემდეგ ყველა ეტაპზე 24-სათიან მუშაობაში ვარ. არც დიდი თანამდებობები დამკლდება. სწორად გამოგეთ, ამით არ ვტრაბახობ. ცხოვრებისეული გამოცდილება საკმარისი მაქვს, კადრებთან მუშაობაც ვიცი და თავს უფლებას ვერ მივცემ, ხაშურის რაიონი გელაშვილის ჭკუაზე ვატარო და რაიონის ხვალისდელი დღე კითხვის ნიშნის ქვეშ დავაყენო. ამიტომ, როგორც მიმუშავია, ისე ვიმუშავებ, როგორც მიშრომია, ისე ვიშრომებ. მე ვაგებ პასუხს მოსახლეობის, პრეზიდენტის, საკრებულოს და ბოლოს და ბოლოს, საკუთარი თავის წინაშე.

– როგორც ირკვევა, საკადრო ცვლილებებთან დაკავშირებით გქონიათ უთანხმოება...

– საბოლოო ჯამში ასე გამოდის. აქ კიდევ წყალს ამღვრევს გარემოცვა. გარემოცვა განაპირობებს პრაქტიკულად იმ აზრებს და შეხედულებებს, რომელსაც ბატონი ვალერი ამ ბოლო ხანებში ავრცელებს. ნათქვამია, სოფელი, ხალხი ბრძენიაო. ხაშურლებს, ხაშურის ინტელიგენციას, განსაკუთრებით, პედაგოგიურ ინტელიგენციას, კარგად ახსოვს გელაშვილი და ჯაფარაშვილიც. უფრო სწორად, ვოვა ჯაფარაშვილი არაფრის განსაზღვრელი არ არის. აქ არის გუნდი, ადამიანთა ჯგუფი, რომელიც ამინდს ქმნის ხაშურში და რომლებიც განაპირობებენ რაიონში ბიუჯეტის ყოველთვიურ და სტაბილურ შესრულებას. ამას მთლიანად ხაშური აყენებს. მარტო გამგებელი, ჯაფარაშვილი იქნება თუ სხვა ვინმე, ამას ვერ შეაღებს.

– ბატონო ვოვა, ერთ-ერთი ტელეარხის

„ფულის კეთების მექანიზმები საბაჟო სისტემაში“

დღეს მთელი საქართველო ლაპარაკობს კორუფციაზე საბაჟო სისტემაში, იცვლებიან დეპარტამენტის თავმჯდომარეები, საბაჟოს ხან ერთ სამინისტროს მიუერთებენ, ხან მეორეს, ხან კი დამოუკიდებლად შეყავთ მთავრობაში. საბაჟოში არსებული სიტუაცია კი არ იცვლება – ყვავის და იფურჩქნება კორუფცია. ნებისმიერ სისტემაში, რომ ებრძოლო კორუფციას, ღრმად უნდა შესწავლო მის შიგნით არსებული სიტუაცია, ანუ დაადგინო კორუფციის რა წყაროები არსებობს და ეცადო ამ წყაროების გადამტეხვა.

პროუზციის პირველი წყაროა საბაჟო კოდექსი, რომელშიც არის მრავალი ბუნდოვანი თუ გაურკვეველი პუნქტი, რომელიც შეესაბამება სხვადასხვა დადგენილებებით თუ ბრძანებულებებით. ხშირ შემთხვევაში ეს ბრძანებულებები ერთმანეთთან წინააღმდეგობაში მოდიან. რაც კორუფციის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი წყარო ხდება.

მეორე წყაროა კადრების საკითხი. როდესაც პიროვნებას სამსახურში იღებ და მას ფულს ართმევენ, ამ პირის პარტიონებზე მუშაობის პროცესში ლაპარაკიც კი ზედმეტია, არის შემთხვევები, როცა საბაჟოს მაღალჩინოსანთან მიდის ახლო ნათესავი ან ძმაცა და სთხოვს, მყავს ესა და ეს ახლობელი, წესიერი კაცია და მიიღე სამსახურში. წინასწარ კი ურიგდება, მე საბაჟოში მოგაწყო, შენ კი ფულს გადაიხდი. ე.ი. საბაჟო სისტემაში მოქმედებს უკანონო არაფერი არ ენახება. საბაჟოს უფროსებსა და სხვა თანამდებობის პირებს უნდა აეკრძალოს თანამშრომლის მიღება, თუ არ იქნება ეს მისი ახლობელი. თანამშრომლის მიღება უკანონოა, რომელიც შეეძლება სპეციალური კომისიის წარმომადგენლები და საუკეთესოობითა და ობიექტურობით ცოცხალ დევნებზე დაქვემდებარებული სასწავლებლების პროფესორ-მასწავლებლები, სულ 10-15 კაცი.

მესამე წყაროა გარიგება მეზაჟესა და იმპორტიორს შორის. უფრო კონკრეტულად, ვთქვათ, იმპორტიორმა უნდა გადაიხადოს 1000\$, ის მეზაჟეს უბნება, 300\$ შენ, 700\$ მე, სახელმწიფოს კი არაფერი. როგორ ნაწილდება ეს 300\$: „პოლინი“ წილშია უმისრობა, პროკურატურა, პოლიციის განსაკუთრებული განყოფილება, ადგილობრივი ხელმძღვანელობა და საბაჟო. ესე იგი, საბაჟოში დარჩა მეზაჟეთი, 60\$ – აქედან 50% დეპარტამენტის თავმჯდომარისა; 15% საბაჟოს უფროსის; 5%-ით სხვადასხვა ხარჯები იფარება. ცვლას რჩება 30%, ანუ 18\$. თუ ცვლაში 10-15 კაცია, თითო 1,5-2\$. ანუ იმ თანხის, რაც იმპორტიორს ბიუჯეტისათვის უნდა გადაეხადა, 0,1-0,2%. ვინაოქტა, სახელმწიფო სტრუქტურები ვერ მუშაობენ შეთანხმებულად. აუცილებელია მეზაჟეს გადაეხადოთ ამოღებული

თანხის 2-4%, რათა ის უკანონო გარიგებაზე არ წავიდეს. ოღონდ მართო კი არ შეეძირდეთ, გადაეხადოთ კიდეც.

პროუზციის მეორე წყაროა მეზაჟის იურიდიული დაუცველობა. მეზაჟეები უსუსური არიან, როცა საქმე ეხება მსხვილ საიმპორტო ოპერაციებს. ყველა მსხვილი საიმპორტო ოპერაცია წინასწარ შეთანხმებულია საბაჟო დეპარტამენტის თავმჯდომარესთან, რა ქნას მეზაჟემ, გაუწიოს წინააღმდეგობა? მას არსებული კანონმდებლობით მაშინვე გააგდებენ სამსახურიდან, უმუშევრობა კი საქართველოში დღეს შიშველით სიკვდილის ტოლფასია. არტყამს ბუკვლს, აწერს ხელს ყალბ ოპერაციებზე და თუ კი მაფიოზური კლანები ერთმანეთს დაეტყვენ და საქმე გასკდა, ჯოხი მეზაჟეზე ტყდება. მსხვილი იმპორტიორები ადგილობრივი საბაჟოზე არაფერს არ იხდიან, ისინი დეპარტამენტის თავმჯდომარეზე და უფრო მაღალ დონეზე გადიან.

არავის არ უნდა ჰქონდეს მეზაჟის სამსახურიდან დათხოვნის უფლება, თუ კი არ დადასტურდება მისი დანაშაული და მისი გამომწვევი მიზეზები. რაც შეეხება შემოსავლების სამინისტროს მიერ შემოღებული „ცხელ ხახვ“ ტელ: 25-11-33; 25-11-44. ვთქვათ მოხდა ასეთი დარღვევა და დარეკეთ აღნიშნულ ტელ-ზე. დაიბარებენ კანონის დასრულებს, „დააჯარიმებენ“, დასაჯარიმებული თანხა 400-500 აერ მეტია ქრთამად აღებული, შემდეგ კი სამსახურიდან გააგდებენ. მის ადგილს ხელმეორედ გაყიდნიან. ხელდავთ, ახალი „ფულის მასე“ როგორ ჰკვირდებოდ არის მოფიცებული. გარეგნულად კი ისე ხანს, რომ ვითომ ეს ქვე ხალხისთვის და ქვეყნისთვის თავდადებული ადამიანების მოვალეობაა, მე მინდა შევროდეს, რომ ეს ბატონი მიხეილ მაჭავარიანის მოვალეობა არ არის. ის ან მოატყუეს ან თავი მოიტყუა. საბაჟო დეპარტამენტის თავმჯდომარეს პარლამენტი არ უნდა ამტკიცებდეს, რადგან უპატიოსნო გზით მოსული პარლამენტი პარტიისან კაცს საბაჟო დეპარტამენტის თავმჯდომარედ არ დამტკიცებს. დღეს პარლამენტი ამა თუ იმ თანამდებობის პირს ამტკიცებს არა ეროვნული, არამედ კლანური ინტერესებიდან გამომდინარე. საბაჟო დეპარტამენტის თავმჯდომარე უნდა იყოს აუცილებლად ოპოზიციის წარმომადგენელი, რომელიც მორალურად და მატერიალურად არ იქნება დავალებული დღევანდელი მმართველი კლანისგან. მექრთამეებსა და ყალბისქმელებს არცერთი მდიდარი და ძლიერი ქვეყანა არ აუშენებიათ და ვერც საქართველოს ააშენებენ. ღამაში და ძლიერი საქართველო პატრიოტმა და პატიოსანმა ადამიანებმა უნდა ააშენონ, მაგრამ... თუმცა ეს საუბრის სხვა თემაა!

ყოფილი მეზაჟე

ქანში მუშაობს პურის მცხოვრებელი. მისი გვარი ხმაშაღლა არ ცხადდება. მაგრამ თუ ვიღაცას მინისტრობა და პარლამენტის წევრობა უნდა, მაშინ...

გერმანიის კედელთან უამრავი თანამდებობის პირი იქნა გასამართლებული საკუთარი ხალხის მიერ... საფრანგეთში, გერმანიის ოკუპაციის შემდეგ, რომელიც სულ ზუთ წელიწადს გაგრძელდა. ამ ხნის განმავლობაში ვინც კი ემსახურა გერმანიის სპეცსამსახურს, ყველას გვარი გამოაშკარეს და ბევრი დასაჯეს. კანონის მსხვერპლი გახდა თვით მარშალი პეტენი. რომელმაც თავის დროზე, პირველი მსოფლიო ომის დროს, პარიზი გადაურჩინა ფრანგებს, თუმცა ვისაც ეს ცოდვები წამების დროს ჰქონდა ჩადენილი, მათ არ მოსთხოვეს პასუხი, რადგან თვლიდნენ, რომ გარკვეული ფიზიკური ზემოქმედების დროს ადამიანს არ შეუძლია არ დათმოს, ესპანეთის სამოქალაქო ომის ერთი ცნობილი მაგალითიდანაც ჩანს აგენტების სიმძიმურე და ტრაგიკულობა. წამების ქვეშ აღმოხდა, ჩემიანები სასაფლაოზე არიან (მან მიცვალებულები იგულისხმა). ყველა მათ მოსამდებნად გაემურა. ეს უკანასკნელი კი სიკვდილით დასჯის მოლოდინში ცოცხალი გადარჩა იმ მიზეზით, რომ სრულად შემთხვევით მისი მომხრენი სრულიად ჯანმრთელი სასაფლაოზე მიმალვანი აღმოჩნდნენ. რა თქმა უნდა, იქ ყველა გაანადგურეს...

დამოუკიდებლობის მშენებელი სახელმწიფოსათვის, რომელსაც სჭირდება თავისი ინტერესების დაცვა და აქვს საიდუმლო. მისთვის აუცილებელია ლუსტრაციის კანონი. ჩვენ რომ ასეთ ქვეყანას ვდგებოთ, უდავოა, მაგრამ არც ის უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ზეღისუფლებაში გვყავს ძველი ნომენკლატურა. პრეზიდენტად – ყოფილი პოლიტიკური წევრი, თავდაცვის მინისტრად კი წლების მანძილზე გვემსახურა კაცი, რომელსაც რუსის გენერლობა ჩამოცილებულიც კი არ ჰქონდა და ეს პატარა ბავშვიდან მოყოლებული ყველამ მშვენივრად უწყობდა. დღესაც ნათელია, რომ ამ კანონის მიღებას ზეღისუფლება თავადვე შეეწირება. მი-თუმეტეს, რომ ხელახლად „კურთხეულ“ პრეზიდენტს და მის მიერ წამოწყებული საკადრო ცვლილებებით ადვოკატულ ზედა ინსტრუქციებს დღეს ამ საკითხისთვის ნამდვილად არ სხვდება. მაგრამ საინტერესოა, რას იზამს პარლამენტი, რომელსაც სორმოვი პუტის მფლობელი უმრავლესობა და კლანური კლანები ცდილობს მოეხერხოს ოპოზიციური უმრავლესობა ჰყავს!

მაგალითისთვის, ღრმად უშიშროების სამინისტროს თანამდებობის პირებზე არ შეიძლება იყვნენ ძველი კადრის ოციანობი და სხვა პირები, რადგან არავინ არის დაზღვეული, რომ მათი ფსიქოლოგია, რომელიც სხვისი გავლენის ქვეშ მოქცევისაგან არის მომართული. ისევ გადამხრება რუსების დაზვერვის სამსახურისაგან. ჩვენში კი მსგავსი რეორგანიზაცია ჯერაც არ მომხდარა. პირდაპირ შეიძლება ითქვას, არსებობს დოკუმენტაცია, სადაც თანამდებობის პირთა კატეგორიის ხელი აქვს მოწერილი შეთანხმებაზე, რომ ის მიაწვდის საბჭოთა კავშირის უშიშროების სამსახურს ინფორმაციას ამა თუ იმ საქმიანობის, თუნდაც იგივე ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის შესახებ. მაგრამ ვინც სახელმწიფოს წინააღმდეგ მოქმედებდა, ის ვი-სულაურად ეროვნულ მოზიგიაზე იდგა, აქედან გამომდინარე, არალოგიკურია საქართველოს ინტერესების საწინააღმდეგოდ ინფორმაციის მიწოდებული ადამიანი დღეს მისი ინტერესების სამსახურში იდგეს.

როგორც კომპეტენტური პირები ამბობენ, ლუსტრაციის აზრი აქვს ყოველთვის. იგი არ ამოიწურება მხოლოდ და მხოლოდ დოკუმენტების მოპოვებით. ეს როგორც პირებითა და თუნდაც გამოკვეყნებით. მას თან ახლავს ოპერაციები, რომელიც საჭიროა აგენტობის გამოსავლენად. პროცესუალური ძიება, სასამართლო პროცედურა და შესაბამისი სადამსჯელო მექანიზმი, თუმცა, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, პასუხი ვთხოვებთ იმ ადამიანებს, რომლებიც პრეტენზიას აცხადებენ მაღალ თანამდებობაზე.

კანონპროექტი ჯერ კიდევ წინა პარლამენტში იყო, მაგრამ მისი მიღება არ მოინდომეს. არა მხოლოდ იმიტომ, რომ აგრესიულად მორჩილი უმრავლესობა რუსის აგენტურას წარმოადგენდა, არამედ იმიტომაც, რომ შევარდნაძემ წინააღმდეგი წავიდა.

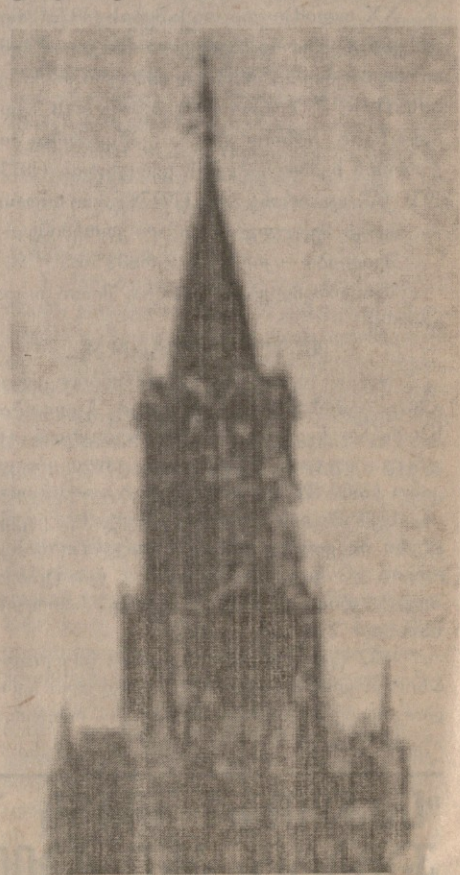
კიდევ ერთი თქმა შეიძლება, რომ კანონის საფუძველზე შესაძლოა გამოწვევდეს მხოლოდ ის ფაქტები, რომლის გამოჩენასაც შევარდნაძე და უშიშროების სამინისტრო მოინდომეს.

და ბოლოს, როგორც ლუსტრაციის კანონის დიად მომხრენი და ფარულად მოწინააღმდეგენი ერთნაირად აცხადებენ, მის მიღებას საქართველოში აზრი აქვს ყოველთვის. მაგრამ ის ქმედითი და რეალური იქნება მხოლოდ მაშინ, როცა ჩვენს ქვეყანაში იქნება დემოკრატიული არჩეული

ეროვნული ხელისუფლების მფლობელები. არ იყო, კითხვა ერთია: „მანუხი“ – მრავალგვარია. სწორედ ამიტომ აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით ისევ საკანონმდებლო ორგანოს „მუშავენ“ მომართეთ. რომელთა მხრებზედა ამ საკითხის სახელმწიფო მშენებლობის სახიკეთოდ გადაწყვეტაც.

პასტანა სპალაპი
(„მარაშხალია კავშირი“)

– ბატონო ვახტანგ, თქვენი აზრით, სჭირდება თუ არა საქართველოს ლუსტრაციის კანონი და მიიღებს თუ არა მას?

პარლამენტი თავისი უფლებამოსილების პერიოდში?

ნოლოვ კითხვაზე ვ. რაფერს მოგახსენებთ, რომ ციხისთვის, მისთვის, როდესაც პარლამენტი აცხადებს პრეტენზიას მიიღოს ისეთი კანონი, რომელიც წინააღმდეგობა კონსტიტუციას და ამის მაგალითი იყო უკვე რაც ლუსტრაციის შეფხება, გაანჩინა როგორი იქნება იგი. კანონები, რომლებიც მიღებული იყო სხვადასხვა, გენბავთ ყოფილი სოციალისტური პარტიის, თუნდაც პარტიისპირა ქვეყნებში, ისინი განსხვავდებოდნენ ერთმანეთისაგან. ბევრი იქნება დამოკიდებული იმაზე, რამდენად ღრმად წავა ლუსტრაცია და რა სამართლებრივი შედეგები იქნება დაწესებული. ან რამდენად რეალურად იქნება შესაძლებელი მოხდეს იმის შემოწმება, რაც მე არ ვიცი. ყველაფერი პირველი რიგში იმ პრეტენზიას არის დაკავშირებული, რომლებიც იყო ე.წ. სხვისსამსახურებში; პრინციპში მიმჩინია, რომ ლუსტრაცია საჭიროა, მაგრამ უფრო მეტს ვერ ვიტყვი... ცუდი ლუსტრაციის კანონი კი არ არის საჭირო, რადგან ის მაგნებელი იქნება.

ჯეჟალ ბაჰანარია
(„აღორძინების კავშირი“)

– ლუსტრაციის კანონი რომ გვჭირდება, ცალსახაა. აუცილებელია და მხარს ვუჭერ. მაგრამ პარლამენტი მიიღებს თუ არა, ვერ გეტყვით. ჩვენზე არ არის დამოკიდებული. მე მეგვცხება, რომ მიიღონ იგი. ეს ჩემი აზრია და ღმერთმა ქნას ვიდებოდეთ.

– კანონის მიუღებლობის მიზეზად რას მიიჩნევთ?

– ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი ის გახლავთ, რომ აღმასრულებელ და საკანონმდებლო ხელისუფლებაში, როგორც ჩანს, ძალიან ბევრი ისეთი პიროვნება, რომელმაც კანონის მიღების შემთხვევაში, რომელმაც ვთქვათ, უნდა დატოვოს თანამდებობა. ამ კანონს პოტენციალი სივრცეში ალბათ ეს უმლის ხელს. აი, იმ ყოფილ სოციალისტურ ქვეყნებში, სადაც იგი მიღებულია, მან ძალიან დიდი და დადებითი როლი ითამაშა. სამწუხაროდ, ჩვენ გამოვადგინეს წარმოვადგენთ და ამის ერთადერთი ახსნა ის წარმოადგენს, რაც მოგახსენებთ. ხელისუფლებაში, ვისზეც ლუსტრაციის მიღება დამოკიდებულია, ძალიან ბევრია ისეთი, რომელთაც პიროვნული ინტერესებიდან გამომდინარე, იგი არ აწყობთ.

– თუ შეგიძლიათ კონკრეტული პირების დასახელება.

გაგრძელება მე-7 გვ

სჭირდება თუ არა საქართველოს ლუსტრაციის კანონი?...

სანამ მსოფლიო გამოცდილების მიერ აღიარებულ უდავო ჭეშმარიტებას ჩვენც ვაღიარებთ, რომელიც დიქტატორიდან კანონიერების მდგომარეობაში გარდამავალი სახელმწიფოსთვის ლუსტრაციის კანონის გატარების აუცილებლობას გულისხმობს, კიდევ ერთხელ უნდა გავიხსენოთ, რომ საქართველო სამოცდაათწლიანი რეჟიმის მსხვერპლია, იგი რუსის გარდა სხვის მიერ ოკუპირებული ახე ხანგრძლივად არ ყოფილა. მასზე განსაკუთრებული ინტენსიურობით მუშაობდნენ რუსეთის

სპეცსამსახურები და მრავალრიცხოვანი აგენტურა ჰყავდათ.

ლუსტრაციის კანონი თავისი პრინციპით სახელმწიფოს იცავს იმ პირებისგან, რომლებიც შემჩნეულნი არიან სახელმწიფოს წინაშე ჩადენილ დანაშაულში. გარკვეული წესით, პროცედურით გარკვეული ადამიანების შესახებ უნდა ცნობების ამოკრება და მათ უწყობდებოთ შეზღუდვები. თუ კაცი საკუთარი ქვეყნიდან ემსახურებოდა უცხო ქვეყნის სპეცსამსახურებს, დამუშავებული, აგენტი და ენის მიმტანი იყო, ახლა კი დუ-

მე-6 გვერდიდან

საქართველო

საქართველოს ლუსტრაციის კანონი...

- კონკრეტულად ვერ დავახსენებ. რადგან მე ამ უწყებასთან არანაირი კავშირი არა მაქვს. მაგალითად კი შემიძლია ვთქვა. დავუშვათ ის, რომ ვიცი ცენტრალური კომიტეტის ყველა მდივანი, მათ შორის პირველი და პოლიტიბუროს სხვა წევრები ერთდროულად იყვნენ -კგბ-ს გენერლები. ასე რომ, აქედან მოყოლებული, ალბათ, ვინც კი ცეკას, პარტიის თუ კომკავშირის მდივანად არის ნამყოფი, ყველა იყო ამ სისტემაში.

ელენე თევდორაძე ("მოქალაქეთა კავშირი"):

- იცით, ეს საკითხი აუცილებლობას წარმოადგენს და დღის წესრიგიდან არ უნდა იყოს მოხსნილი. ჩემთვის ახლაც გაუგებარია, წინა პარლამენტში იგი რატომ ჩავარდა. ჩვენ რომ 1995 წელს მოვედით, ლუსტრაციის კანონის მიღებასთან დაკავშირებით ძალიან აქტიურნი ვიყავით. მე არ ვფიქრობ, რომ რაღაც კარდინალური შეიცვალა ჩვენს ქვეყანაში, თანაც ისეთი, რომ მას პარლამენტი ვერ გეტყვით. კარგია, თუ ჟურნალისტები ამ თემაზე დაიწყებენ აქტივობას, რათა საკანონმდებლო

ლო ხელისუფლება დაფიქრდეს, რომ ეს მისი გასაკეთებელია.

- ამ საკითხის ჩავარდნის მიზეზად რას თვლით, მიგაჩნიათ თუ არა, რომ წინა პარლამენტისგან განსხვავება დღეს რეალურად არსებობს?

- იცით, შესაძლებელია, რომ ჯერჯერობით ძალიან მძლავრია კოჭორტა იმ ადამიანების, რომლებიც, ასე ვთქვათ, კომუნისტურ ელიტას წარმოადგენდნენ საბჭოთა კავშირის დროს. ისინი ყველგან არიან. მათ შორის პარლამენტშიც, თანაც, საკმაოდ რაოდენობით.

- იქნებ შეგიძლიათ, კონკრეტული გეგმები დაახსნათ?

მე შეიძლება გვარდნი ვერ გითხრათ. მაგრამ მე თვითონ იმ დროიდან მოვდივარ, ამიტომ სახეები ძალიან ბევრის მენახება, რომლებიც რეკომენდები, ცეკაში, ქალაქკომუნალურ ძალიან აქტიურად მუშაობდნენ. წახლელ მთავრობაშიც საკმაოდ იყვნენ ასეთები და დღესაც იმ ხალხს მიჰყავს "კოჭორტა". ვისი გადასაწყვეტიც არის ლუსტრაციის კანონის საკითხი.

სომეხი სტრუქტურა

ლია წერილი

საქართველოს პრეზიდენტს, ბატონ ელზარ ჟეჟარაძეს.

საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარეს, ბატონ ზურაბ ჟვანიას

საქართველოს სახელმწიფოებრივ-ეროვნული მოღვაწის პარტია-სამშობლოს ფარი არაერთხელ აღნიშნავდა და თქვენთვისაც მოეპარათაც ოფიციალური წერილით, რომ ქვეყანაში პოლიტიკურ-ეკონომიკურ და სხვაობრივ კრიზისთან ერთად, მიმდინარეობს ეროვნული ცხოვრების, ენისა და მართლმადიდებლური სარწმუნოების დაცვისთვის და საერთო, მკაცრ-ქართული ერის გაქრობის შედეგად, რომელიც ეს ძირითადი უფლებები, რომელიც თქვენთვის, მაგრამ სხვისთვის, ქართველ ერისა და ქართული სახელმწიფოებისთვის და ქართული სახელმწიფოებისთვის, მინათობს მტრების ხელშეწყობით და უშუალო მოქმედებით რეალურად ხორციელდება. ეს ფაქტია ოფიციალური დადგენილება, რის საფუძველზეც ეროვნული რეკვიზიტები ამოიღეს, რაც სხვა თუ არა, სამშობლოსა და ერის დაღვრა, რასაც ასეთი მათივე გეგმით უნდა მოეხდინათ ქართული სახელმწიფოებრიობაზე და ქვეყნის დაოკიდებულობაზე უარის თქმა. ისტორიას არ ახსოვს შემთხვევა, რომ რომელიმე პარტია ერს, სახელმწიფოს თავად მიუღოს ოფიციალური გადაწყვეტილება საკუთარი ეროვნული კუთვნილების უარყოფის შესახებ. ეს შეიძლება მხოლოდ დიდმა ქვეყანამ გარისკოს, რადგან ასეთი ქვეყნის ძირძველ ერს არ ეშუაება ასიმილაცია და გაქრობა. ხელისუფლებამ გააკეთა ის, რასაც საუკუნეების განმავლობაში ვერ მიაღწევს ჩვენმა დაუძინებელმა მტრებმა, ქართველმა ხალხმა კი სამკვდრო-საიცოცხლო ბრძოლაში დღემდე ეროვნული ღირებულებები და სამშობლოც გადაარჩინა.

საქმე იმაშია, რომ ყველა ხელისუფლებას, მას შემდეგ, რაც ძალადობით დაემხო ქეშმარიტად ეროვნული ხელისუფლება, როგორც სხანს საფიქრებელი ქონდათ ის, რაც დღეს ხდება და ამ მიზნით, ძირითადად თავის გარშემო თავს უყრიდნენ საეკო ეროვნებისა და ორთენტიკის მქონე პირებს, რომელთაც გარდაც და ხელისუფლებისგან დაეცადათ გაუნდობლანთ ანტიეროვნული, ანტიქართული პროპაგანდა. ეს ადამიანები ზომიერებული არიან ჩვენი ქვეყნისა და ერის წინააღმდეგ საბრძოლველად. მათ დათმობილი აქვთ მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები. მათ აქვთ სხვები და იცავენ ხელისუფლება, მათ მართავს და "ფორიანი კანფერები" უმასხინდებდა ჩვენი გარეშე მტრები.

მიუღო ტრაგედია იმაშია, რომ ქართველი ერის, ხალხის დიდი ნაწილი, ვისაც ევალება დაიცვას თავის ეროვნული ღირებულებები და სამშობლო, მისამხმართულად დაამოქონა, დააძაბუნეს, უიმედო და ინდიფერენტული გახადეს. ამას კი მიაღწიეს ხელისუფლების იმ პოლიტიკის მეშვეობით, რამაც ქვეყანა ეკონომიკურ და სხვაობრივ კრიზისამდე მიიყვანა. მაგრამ მათ ავიწყდებათ, რომ ასე იყო გუშინ, ასეა დღეს. მაგრამ დღესაც და ხვალ ხალხს აუცხება მოთმინების ფიალა, იტყვის თავის სათქმელს და ეს იქნება ჩვენი ქვეყნის მტრების აღსასრული.

საქართველოს სახელმწიფოებრივ-ეროვნული მოღვაწის პარტია-სამშობლოს ფარი" თავმჯდომარე 06.06.2000წ.

კამათი და მტრული პროპაგანდა ეროვნულ თემაზე და საერთოდ უნახე. მაშალზე და მართლმადიდებლურ სარწმუნოებაზე. ეს ის ღირებულებებია, რომელიც გადასინჯვას არ ექვემდებარება. მკრეხელობაა, როდესაც ეს ფასეულობები, რომელიც ერის ღირსების, ეროვნული კუთვნილების, ერის წარსულის, აწმყოსა და მომავლის, ეროვნული ტრადიციებისა და ქართული სახელმწიფოებრიობის საფუძვლიანად წარმოადგენს, უგონოდ უგონოდ გასცემენ.

უნდა მოიკეთონ ის არამხადები, რომლებიც ამ ფასეულობებს საეკოდ მიიწვევენ და მათ გაქრობას ღამობენ. ჩვენ არც სხვა ქვეყნების მაგალითები გვკარგვს. ყველამ თავის ხალხს, თავის ერს უნდა მიხედოს, ჩვენ კი ჩვენსას, არადა, ედობალური მასშტაბით რომ ასე მოხდეს, როგორც ეს საფიქრებელი აქვთ შინ და გარეთ, მსოფლიოში ერები აღარ იქნებიან. მოსახლეობა იქცევა ერთ ზომიერებულ მასად.

გაბრიელ პრაზიშვილი და გაბრიელ პარლამენტის თავმჯდომარე!

საქართველოს სახელმწიფოებრივ-ეროვნული მოღვაწის პარტია-სამშობლოს ფარი" კარგად უნდა მოითხოვს, გაუქმდეს პარლამენტის აღნიშნული დადგენილება და ოფიციალურ დოკუმენტებში აღსდგეს ეროვნული რეკვიზიტები. არავითარ არგუმენტაციას არ შეუძლია გააბათილოს ქართველი ხალხის სულისკვეთება და მოთხოვნა, რომ ქონდეს ოფიციალურად დადასტურებული ეროვნული კუთვნილება, მითუმეტეს საკუთარ სამშობლოში, მიემართავენ პარლამენტის წევრების იმ ნაწილს, ვინც ეროვნული რეკვიზიტის აღდგენის წინააღმდეგია-ნათუ თქვენთვისაც ეროვნული სახეუკვარ და სამაჟო გენეტიკურ კუთვნილებას არ წარმოადგენს და თუ არ წარმოადგენს, ვინ მოგვით თქვენ უფლება ხალხს წართვათ ისტორიულად ჩამოყალიბებული საკუთარი ეროვნება. გთხოვთ დაფიქრდეთ და კარგად გაიცნობიეროთ ამ საკითხის სასიცოცხლო მნიშვნელობა ჩვენი ერისა და ქვეყნის აწმყოსა და მომავლისათვის და თქვენი პასუხისმგებლობისათვის, ამასთან დაკავშირებით.

მოუწოდებთ პარლამენტის ყველა წევრს: გაერთიანდით ეროვნული რეკვიზიტის აღსადგენად და საერთოდ, ეროვნული ინტერესების დასაცავად. ეს იქნება მამულიშვილური, ისტორიული ნაბიჯი თქვენი მხრიდან და იმის დადასტურება, რომ ქართველი ხალხი არ დათმობს თავის ეროვნულ ინტერესებს, რომ ეროვნება ქართველი არასდროს არ გაქრება მანამ, სანამ კაცობრიობა იარსებებს. მოუწოდებთ ქართველ ხალხს ხმა აიმაღლონ, ეროვნული, მებრძოლურ-პატრიოტული სულისკვეთების აღსაყვამისა და შენარჩუნების გარეშე ქვეყანას ვერ გადავარჩენთ.

ამირან ნაღარაძე

საქართველოს სახელმწიფოებრივ-ეროვნული მოღვაწის პარტია-სამშობლოს ფარის" თავმჯდომარე 06.06.2000წ.

“ახალი ქალაქის“ მომსახურებით აბონენტები კმაყოფილნი არიან...

სატელეფონო მომსახურების ტარიფების მომატების პროექტმა სრულ კრახი განიცადა. გადასახადის გაზრდაზე საუბარს თან ერთვოდა დროის მიხედვით აღრიცხვის “სირთულე“, რაც აგრესიულად არ აძლევდა ხელს მავანს და მავანს. დღეისთვის უკვე ყველამ კარგად იცის, რაში მდგომარეობს დროის აღრიცხვის არსი. მეტს იხდის ის, ვინც ბევრს საუბრობს. ეს “ახალი ქსელების“ აბონენტებმა საკუთარ თავზე გამოცადეს.

გათანაბრების პრინციპით მოუმატეთ ტარიფებს და არაფერი არ მოხდებოდა, ურჩიეს კავშირგაბმულობის “მამებს“, როგორც კი დაიხსნა საკითხი სატელეფონო გადასახადის მომატების შესახებ. სატელეფონო მომსახურების ტარიფების გაზრდის შესახებ პროექტის უარყოფა ყოველგვარ საბაზრო ეკონომიკის კანონებს ეწინააღმდეგება. დაკვირვებებმა ცხადყო, რომ მოსახლეობის 80% დროის ლიმიტი (3 სთ. თვეში) სრულიად ეტევა, ეს ლიმიტი აქვთ გათვლილი სწორედ “ახალი ქსელების“ ხელმძღვანელებს. სულ სხვაგვარია მოსახლეობის 20%-ის მიერ სატელეფონო მომსახურებაზე მოთხოვნილება. ისინი მაქსიმალურად იყენებენ სატელეფონო ქსელს, აწარმოებენ ბიზნესს, გადასახადს კი ისე იხდიან, როგორც ყველა სოციალურად დაუცველი აბონენტი, რომელსაც მხოლოდ ტელეკომუნიკაცია აკმაყოფილებს.

ახალი ქსელების თვითმიზანი ხელაღარ გასდლათ მოსახლეობისთვის ტვირთის დაძიმება, მაგრამ ცნობილია, რომ კავშირგაბმულობის დაბალი ტარიფი პირველი შემთავრებული პირობაა განვითარებისა და მომსახურების კულტურისა. ცდამ შედეგი გამოდო. სააბონენტო გადასახადის გაზრდის გარეშე, თვეში 3 სთ-იანი

უფასო ლიმიტის ზემოთ, საუბარი ფასიანი გახდა. ფინანსები კი მომსახურების მალად ღონეს უზრუნველყოფს. დღეს ძველად თუ იპოვის ვინმე ქალაქში ისეთ ადამიანს, “ახალი ქსელების“ მომსახურებაზე საყვედური რომ გამოთქვას. წლების განმავლობაში ტელეფონის უფარვის მუშაობით დატანჯულმა საზოგადოებამ ამოისუნთქა. ნათელი სურათის შესაქმნელად რამდენიმე მათგანს გავსაუბრე.

თინა გოგლაძე: 33 - „ატეხსით ეს სარგებლობა. მართლა დავისვენე. მანამდე თითქმის ვერსად ვრეკავდი და ვერაფერს მიკავშირდებოდა. მართლაც პენსიონერი ვარ. წარმოიდგინეთ, რას ნიშნავს ჩემთვის ტელეფონი? ფაქტიურად, ოჯახში მეორე ადამიანია, როცა მუშაობს.“

თამარ სატაიშვილი: „ჩვენი ატეხსი 78 მოგესხენებათ დაიწვა და იძულებული ვიყავით, 79 ატეხსზე “ახალი ქსელებში“ აგველო ნომერი. ფასიანმა წუთობრივმა ანახლავებამ თავდაპირველად შეგვაშინა. არც ისე ცუდად ყოფილა საქმე, ფულს ვიხდით, მაგრამ ტელეფონი ყოველთვის მწყობრშია.“

ნინო გომიშვილი: „მართლა დავისვენე, რაც “ახალი ქსელების“ ნომერი ავიდეთ. თურმე ნორმალური ლაპარაკი შესაძლებელი ყოფილა ტელეფონით, ევირდის გარეშე.“

მკითხველს გამოკითხულთა აზრის მოსმენით თავს არ შევაწყენთ. ფაქტია, “ახალი ქსელების“ მომსახურებით უკმაყოფილო აბონენტი არ შეგვხვედრია. ჩვენს რესპოდენტებთან ეს მშვენივრად მოვახერხეთ ჩვენც.

თინა გოგლაძე

აფხაზეთიდან დევნილთა კავშირის განცხადება

როგორც ცნობილია, თავის დროზე მთლიანად საქართველომ და, პირველ რიგში, აფხაზეთიდან დევნილება გამოიწიეს უმაგალითო სულდრამელობა და მიმტყველობა - აფხაზეთის პრობლემის მოგვარების იმედით შეუნდეს ხელისუფლებას და მისცეს მას უნიკალური შანსი, თვითონვე გამოეწვრებინა ქვეყნის წინაშე დაშვებული უდიდესი დანაშაული - აღედგინა სამართლიანობა და დაებრუნებინა აფხაზეთი. მაგრამ, სამწუხაროდ, ამო აღმოჩნდა დევნილთა და მოღვაწე ქვეყნის იმედი. აფხაზეთის დაკარგვიდან განვლილი შვიდი წლის განმავლობაში საქართველოს ხელისუფლებას არ გადაუდგამს არცერთი რეალური ნაბიჯი ამ პრობლემის მოგვარების მიზნით. პირაქით, 1998 წლის მისში გაღის რაიონში განხორციელებულმა ავანტურამ კიდევ უფრო დაგვიშორა აფხაზეთს.

სულ უფრო აშკარა ხდება, რომ საქართველომ არაფერი გააკეთა აფხაზეთის დასაბრუნებლად, დღეს უნდა ითქვას: საქართველოს ხელისუფლებამ მთლიანად და მისმა პრეზიდენტმა, უპირველეს ყოვლისა, ქვედაფერი გააკეთეს იმისათვის, რომ ქვეყანას დაეკარგა აფხაზეთი და დღესაც ყველაფერს აკეთებს იმისთვის, რომ საქართველოს არ დაუბრუნდეს აფხაზეთი.

აფხაზეთისა და სამანაბლოს დაკარგვა არ წარმოადგენს ერთჯერად, დოკალურ მოვლენას, ესაა საქართველოს დამლა-დაქცევა-ცების, მსოფლიოს პოლიტიკური რუკიდან მისი გაქრობის პროცესის დასაწყისი.

საქართველოს ხელისუფლება კი თავისი არასწორი ქმედებითა თუ დანაშაულებრივი უმოქმედობით ხელს უწყობს ამ პროცესის გაღრმავებას.

იმ პოლიტიკურმა ძალამ, რომელიც ბოლო რვა წლის განმავლობაში სათავეში უდგას ქვეყანას, არა მარტო ვერ შეძლო ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, არამედ გამოამჟღავნა სრული უუნარიანობა ქვეყნის მარ-

თვისა ხაერთოდ. ქვეყანაში მიმდინარებს სოციალური, ეკონომიკური, პოლიტიკური კრიზისი, რაც ქმნის სოციალური აფეთქებისა და პოლიტიკური დესტაბილიზაციის რეალურ საშიშროებას.

კატასტროფული ტემპებითა და მასშტაბებით მიმდინარეობს ქართული სახელმწიფოებრიობის იდეის დისკრედიტაცია, რაც ხელს უწყობს პროკომუნისტური, პროსაბჭოური ნოსტალგიის გაღვივებას და პრორუსული ტენდენციების ზრდას. უკიდურეს გაჭირვებაში ჩაგდებული მოსახლეობა მიზანდასახულად მიჰყავთ ეროვნული დამოუკიდებლობის იდეის უარყოფისკენ.

დღეს ქართული სახელმწიფო და თვით ქართველი ერი დგას ყოვან-არყოფის საშიშროების წინაშე. პასუხისმგებელი ყოველივე ამასზე არის დღევანდელი მმართველი ძალა, პირადად პრეზიდენტი და პარლამენტი, რომლებმაც ვერ უზრუნველყვეს ქვეყნის ერთიანობისა და ტერიტორიული მთლიანობის შენარჩუნება, ვერ უზრუნველყვეს ადამიანის ელემენტარული უფლებების დაცვა და საპარლამენტო და საპრეზიდენტო არჩევნების აშკარა გაყალბების გზით მოახდინეს ხელისუფლების უზურპირება.

უკანასკნელი რვა წლის განმავლობაში ქვეყანა კვლავ უკვე მეორედ - დგას ახალი დესტაბილიზაციისა და სამოქალაქო ომის საშიშროების წინაშე.

ასეთ ვითარებაში მმართველი ძალა, თუ მას არ სურს იქცეს ქვეყნის საბოლოო დაქვევის მიზეზად, ვალდებულია ახალი, დემოკრატიული საარჩევნო სისტემის შექმნის საფუძველზე გამოაცხადოს ვადამდელი საპარლამენტო და საპრეზიდენტო არჩევნები, რაც უზრუნველყოფს სახელმწიფოს სათავეში ქვეყნის ბედზე მოფიქრალი და პასუხისმგებელი ეროვნული ძალების მოსვლას.

დღევანდელმა მმართველმა ძალამ კოლაფსამდე მიიყვანა ქვეყანა - მან უნდა დატოვოს ხელისუფლება!

აფხაზეთიდან დევნილთა კავშირი. 26/VI-2000წ.

"საქართველო თანხმდება უფლებას ვერ მივცემ, ხალხი გელაშვილის ჭკუაზე ვაბარო, ანუ რაიონის ხელისუფლებას და კითხვის ნიშნის ქვეშ დავაყენო"

მე-5 გვერდიდან

საინფორმაციო პროგრამამ გადასცა სიუჟეტი, სადაც ვალერი გელაშვილი მკაცრად მოითხოვდა დაგეტოვებინათ ის ღარბაზი, სადაც მას შეხვედრა ჰქონდა ამომრჩევლებთან. რატომ მოითხოვდა ვალერი გელაშვილი ასე დაჟინებით თქვენს გასვლას?

- უბრალო ამბავია- ეწინააღმდეგეთ, სიმართლე არ მეთქვა ხალხისთვის. ტელეარხით გადაცემულ სიუჟეტში ფაქტი მშრალად იყო აღწერილი, სიმართლე კი, რომელიც მას ვუთხარი, ტელევიზიით არ გადაცემულა..

- თუ შეიძლება, უფრო კონკრეტულად.

- სიმართლე ის, რომ დეპუტატი გამგებელს ედავება 40 ათასიან ობიექტზე, მაშინ, როდესაც თვითონ დეპუტატს, მისი მეგობრების ფირმებს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ 14 მილიონ ლარს ედავება.

- დაზუსტეთ, რა ობიექტზეა საუბარი?

- დაგუშვით, კვების ობიექტები, თუნდაც ჩუმად.

- ბატონო ვოვა, მაინც ვერ გავიგე, რა სიმართლე უთხარით მაშინ ხალხს ვალერი გელაშვილზე?

- ძალიან ჩამოცილებით და ვერ გხსნი რატომ. რით ვერ გაგაგებინეთ, ხალხს ვუთხარი ის, რომ ვალერი გელაშვილმა მისი სადეპუტატო უფლებამოსილება გამოიყენა პირადი საკითხებისთვის, გამოიყენებს მომავალშიც და არა ამომრჩევლის ნების გამოსახატავად. და კიდევ გიკონკრეტებ- ხალხის რაიონში სხვა რაიონებთან შედარებით ნორმალური მდგომარეობაა, ვალერი გელაშვილმა იმ 14 მილიონს მიხედოს, რომელსაც სახელმწიფო ედავება. კიდევ ვერ გაიგეთ?

- გასაგებია, ბატონო ვოვა, როგორც მიგვხვდა, ადამიანი, რომელსაც სახელმწიფოს 14 მილიონი ლარი ეტყუა, უფრო გულგრილია მინიმალურ, უბრალო თანხაზე...

- უბრალო თანხა არ არსებობს, თუნდაც 10 ლარი რომ იყოს ბიუჯეტში ამოსაღები, ამაზეც უნდა ვიზრუნოთ. დაგვეხმაროს, ბატონო, და ერთად ამოვიღოთ ეს თანხები, მე არ ვარ წინააღმდეგი.

- ხალხი ცოტა სხვა მენტალიტეტის ქალაქია, ხალხის პრობლემები აღვიღებ-ვე წყდება. რატომ გახმაურდა ეს ამბავი, რა არის მიზეზი, სპეციალურად სჭირდებოდა ვინმეს, თუ...

- ალბათ, სჭირდებოდა დეპუტატს და მის გარემოცვას. მეტსაც გეტყვით, ხალხში ხელფასების, პენსიების დავალიანებები მინ-

იმუშაობდა დაყვანილი და იმ აზრამდევ მივედით, მათ გაზრდაზე დაგვეწყო ფიქრი. ასეთ დროს ასეთი არაფრისმოძიებები და უბრალო ხმაურის ატეხვა რაღაც სხვას აფიქრებინებს ადამიანს. ქალბატონო იზოლდა, მე კარგი მეხსიერება მაქვს, ვალერი გელაშვილის წინასაარჩევნო კამპანიის დროს მის გარემოცვაში მოიპოვებოდა, როგორც საინფორმაციო მხარდამჭერი.

- მე რა შუაში ვარ, ბატონო ვოვა?

- თქვენ იმ შუაში ხართ, რომ, როცა ვამბობ გარემოცვას, თქვენც გგულისხმობთ. სჯობია ვალერი გელაშვილმა, მისმა მხარდამჭერებმა და მათ შორის მეც, ვიფიქროთ ხალხზე, ხალხზე, ქვეყანაზე. სხვათა შორის, აქვე მინდა აღვნიშნო, მიკვირს თქვენი ვიზიტი ამ საკითხთან დაკავშირებით. მაფიქრებინებს, კიდევ ერთ შანტაჟს ხომ არ აქვს ადგილი-

- ჯერ ერთი, მინდა გითხრათ, რომ თქვენ არასწორად ფიქრობთ. მეორე, ვალერი გელაშვილის მხარდამჭერი ნამდვილად არ ვიყავი. მე ვუძღვებოდი ჩვენი გაზეთის რუბრიკას - „გზა საქართველოს პარლამენტისაკენ“, სადაც სტუმრობის უფლება ჰქონდა ნებისმიერ დეპუტატობის კანდიდატს, მათ შორის ვალერი გელაშვილსაც და მგონი აქ საკამათო არაფერია. ახლა კი ძირითად საკითხს მივუბრუნდეთ. თუ ეს მოხდა ხალხში და მეტი არაფერი, თქვენს საკეთებელსაც და ვალერი გელაშვილის საკეთებელსაც ხალხის უკეთესი მერმისისათვის ერთად ფიქრი და საქმის კეთება ხომ არ სჯობია? მეთანხმებით?

- მე როგორი უარყოფითი ემოციები არ უნდა მქონდეს და როგორადაც უარყოფითად არ უნდა ვუყურებდე ამ საკითხს, უფლება არ მაქვს. როგორც გამგებელს, სხვანაირი ნაწილი გადავცა. დეპუტატმა და გამგებელმა ნაწილი იბოძონ და ითანამშრომლონ. წინააღმდეგ შემთხვევაში დაზარალებული ხალხი. ამ პასკვილებსა და სისულელეებს თავი დავანებებ, აბსოლუტურად აღარ მაინტერესებს დეპუტატის ქმედებები, მისი საუბრები და პუბლიკაციები. მე უნდა ვაკეთო ხალხის საქმე და დემოკრატია შემაღლებინოს, რომ რაიმე სიკეთე მოვუტანო მათ.

- გამაღოთ, ბატონო ვოვა, მაგრამ მაინც ვერ გავიგე, „რა შუაში იყო შტრაუსი“, ანუ ამ გაუგებრობაში მე რატომ გამრიგეთ.

(სტილი დაცულია)

იზოლდა ცინდავა

ელიაზა პოლიტიკური ინტრიგების მსხვერპლი გახდება!

9 ივლისს ზესტაფონში დაიკავეს აკაკი ელიაშვილი და მისი ჯგუფის 4 წევრი: გონა გვილაშვილი, ზურაბ გვახაია, სოსო სანაია და გონა ზარქუა. რაზმის მეთაური და მისი დაცვის უფროსი გ. გვილაშვილი შემთხვევით ადგილზე დაიღუპნენ.

ძალადგანი სტრუქტურების პირველი პირების მიერ გავრცელებული ინფორმაციით მეკვლელობას წინ უძღოდა ასეთი მოტივი: ზესტაფონის პოლიციამ დაახლოებით

ხუთ საათზე დაიკავეს ავტომატურად, რომელშიც აღნიშნული პირები ისხდნენ. პოლიციელების მოთხოვნას, გაჟღეროდნენ მათ პოლიციაში და მოლაპარაკება შემდგარიყო, ელიაშვილი დათანხმდა. პოლიციელების მოთხოვნას კი, ჩაეხრებინათ იარაღი, მოჰყვა კატეგორიული უარი, რამაც სიტუაციის გამწვავება გამოიწვია. ადგილზე გაემგზავრა იმერეთის სამხარეო სამმართველოს უფროსი რუბენ ასანიძე. იქ იმყოფებოდნენ ზესტაფონის

პოლიციის უფროსი ოლეგ ნაცვლიშვილი და თანამშრომლების ჯგუფი.

მთელი ხუთი საათის განმავლობაში უშედეგოდ მიმდინარეობდა მოლაპარაკება, რის შემდეგაც ელიაშვილი და მისმა ჯგუფმა მიიღო გადაწყვეტილება, რომ ღამისმარე კიბეების საშუალებით დაეტოვებინათ პოლიციის შენობა. მათ მძევლებად აიყვანეს რუბენ ასანიძე, ოლეგ ნაცვლიშვილი, თქვენი ტურაბელიძე და ხარშილაძე. როდესაც გავიდნენ პოლიციის შენობიდან, ძალის გამოყენებით მოინდომეს მძევლების მანქანაში ჩასმა, რასაც ცეცხლის გახსნა მოჰყვა.

მოარული ხსენებით, სამეგრელოში, კერძოდ სენაკში, საკმაოდ დიდი არეულობა მოხდომილიყო. გამოირიცხული არ არის, რომ ეს რეგიონი უკიდურეს მომავალში იქნეს დესტაბილიზაციის მსხვერპლი. კერძოდ, იმასაც ვადასტურებ, რომ იქ პოლიტიკური სიტუაცია უკმაყოფილოა ხალხის განწყობის, კერძოდ, ასეთი არაერთი წარმომადგენელი იღებს მინარწილობას ე.წ. „პარტიზანები“, „ცეცხლის ბიჭები“, თეთრი ლეგიონი“ და სხვა.

განსაკუთრებული აქტუალობით გამოირჩეოდა „ელიაშვილის რაზმი“, რომლის აღზევებასაც ძლიერ ეწეოდა ზელს მისდამი ხელისუფლების დიდი პოლიტიკური ბრძოლა, რამაც დაქვეითების რწმენა შემატა მას.

ცხადია, რომ ელიაშვილი გარკვეულ პოლიტიკურ თამაშში ჩაება და ამიტომაც დაიხატა იგი.

მართლაც, ხელისუფლებამ ორჯერ შეუწყო მას დიდი დანაშაული და შემოირიგა, თუმცა ელიაშვილი არასოდეს შერიგებია პრეზიდენტსა და მის გუნდს.

ასეთი მოვლენების ფონზე შეგვიძლია თამაშად ვივარაუდოთ, რომ ელიაშვილი პოლიტიკური ინტრიგების მსხვერპლი გახდა. გაურკვეველია, რა იდგა ამ ყველაფრის უკან. დრო მოიტანს და შესაძლოა სიმართლეს ფარდა აეხადოს, თუმცა, ისიცაა შესაძლებელი, რომ აკაკი ელიაშვილი ტრაგიკული აღსასრული საიდუმლო მეკვლეობათა რიცხვს შეემატოს...

მ. ჩ.

ჯანაშვილის საგვარეულოს შეიკრიბა...

დღევანდელი ცხოვრების პირობებში, ალბათ, დამეთანხმებით, არც თუ ისე ბევრი დღეა სიხარულით აღსავსე, მაგრამ ეს დღე გამონაკლისი იყო ერთი საგვარეულოსთვის.

30 ივნისი, ზაფხულის ცხელი და ხვრტიანი დღე, ჯანაშვილებისთვის დაუვიწყარი იქნება. ჩვენი გაზეთის, გაზეთი „საქართველოს“ რედაქტორის, ბატონ სერგო ჯანაშვილის თაოსნობით წამოწყებულმა იდეამ, შეგერიბა ჯანაშვილები, ხორციელდება პირადად - დიდი ხნის უნახავი, ერთმანეთისთვის უცნობი, მაგრამ ერთი სისხლის და ხორცის, ერთი გვარის ქალი თუ კაცი, ბავშვი თუ მოხუცი ერთნაირად იყო გულანთებული. ყველა ერთი სურვილით იყო - ერთმანეთის სიყვარულში დახარჯულიყვნენ...

მაგრამ, სანამ ეს დღე დადგებოდა...

ბატონ სერგოს „გვარიშვილთა კავშირის“ თავმჯდომარე, გვარდღო-გი, პროფესორი ბ-ნი იაკობ ახუაშვილი, გაზეთი „გვარიშვილობა“, მისი რედაქციის ეხმარებოდა, იყო შეკრებები ბატონ ნუგზარ ჯანაშვილის უნიკალურ ფიტილებს მუხუშში (აქვე მინდა აღვნიშნო ბატონ ნუგზარის გულთბილი მიღებები, სასიამოვნო გარემო, რომელსაც მისი „ცხოველთა სამყარო“ ქმნიდა, ეს მუხუშში გახდა საწყისი ჩვენი შეკრებებისა და ახლაც თითქმის ყოველდღე იქითკენ მივდივართ გულით, იყო სატელეფონო ზარები თბილისში, ზუგდიდში, მარტვილში, სადაც არის ფუჟი, ძირი ჯანაშვილების გვარისა და იყო მოლოდინი, სიხარულის მოლოდინი...

30 ივნისი, ვაჭრობის მუშაკთა კულტურის ცენტრი, ანთებული თვალელები, ანთებული გულები და ... სულ ჯანაშვილები.

ეპისკოპოსმა ქრისტეფორე წამალიძემ დალოცა გვარი, ბატონმა იაკობ ახუაშვილმა ისაუბრა გვარის ისტორიაზე, გვარის უსუცესი, ბატონი სერგო ჯანაშვილი (არა ჩვენი გაზეთის რედაქტორი) პრეზიდენტში ყმაწვილად

ით გამოიყურებოდა და ცრემლიანი (რა თქმა უნდა, სიხარულის) თვალელებით გვიყურებდა. დაბლა, დარბაზში კი, იყვნენ ჯანაშვილთა გვარის წარმომადგენლები, ყველა პროფესიის, ყველა ასაკის, 7 წლის აღექსანდრე ჯანაშვილი დამთავრებული, რომელსაც იმ დღეს დაბადების დღე ჰქონდა (ალბათ, ესეც ღოგიერი იყო)... იყვნენ გენერლები, პროკურორები (ბატონი ჯემალი, ბატონი ლაშვილი), პარლამენტარები (ბატონი თემური), მეცნიერები (ქალბატონი რუსიკო, ბატონი ნოდარი), ექიმები (ბატონები: გრიშა, თამაზი, ჯონი...), ბიზნესმენები (ბატონი ზაზა), ინჟინრები (ბატონი გონე-ლი), სტუდენტები, პედაგოგები... ყველას ჩამოთვლა ჩამდვილად შორს წავიყვანდა.

მუცქეროდი ასე ერთად, ერთსულ შეკრებილ ერთი გვარის ხალხს და ვფიქრობდი: ყველა გვარი საქართველოში ასე ერთიანი და ერთად შეკრული რომ იყოს, ხომ ვერაფერი დაგვახმარებდა-მეთქი... და თუ მტკიცე ოჯახი სახელმწიფოს ბურჯია, მტკიცე გვარები სახელმწიფოს ძლიერებაა.

30 ივნისი საწყისი იყო დიდი შეკრებებისა. ყველამ ვერ მოახერხა სხვადასხვა მიზეზთა გამო მოსვლა (ცოტაც არა ვართ, საქართველოში ხომ სულ 3660 ჯანაშვილია), მაგრამ წინ დიდი თავშეყრა გველოდებოდა. მარტვილელი, თამაქონელი ჯანაშვილები, კერძოდ, ალიოშა ჯანაშვილი და მისი სახლიკაცთა თაოსნობით ისევ აღსდგება გვარის სალოცავი-ჯინჯიხატი, რომლის გახსნა 28 აგვისტოს, მარიამობის მშვენიერ დღესასწაულზე შედგება. ყველა ჯანაშვილი გვეპატიუებიან მარტვილელები, გვეძახის ჩვენი ძირი, გვეძახის ჯინჯიხატი!

მარიამობის დღესასწაულამდე!

ამირტა ჯანაშვილი

პროვზული რეპრეზენტაცია - რი პოლიტიკა, მოსა ინტერპრეტი

მე-4 გვერდიდან.

ეს არის იმ სწორი პოლიტიკური პროგრამის გატარების შედეგი. რომელიც ათათურქმა გაატარა. იგივე მინდა ჩვენი ქვეყნისათვის. საქართველოში, რომ ვიცით ერთიანი, მთლიანი ერი, ზოლო ასეთი ჩანაწერის არსებობა ამას ხელს შეუშლის. ზოგი ადამიანი ამას აკეთებს გულწრფელად, სხვადსხვა მომენტების გათვალისწინებით, ზოგი ადამიანი ცდება, ზოლო ზოგი ამას აკეთებს შეგნებულად.

მე მჯერა, რომ ბატონები მარაძე და მიშველაძე ამას შეგნებულად აკეთებენ და ჩემთვის სავსებით გასაგები მიზეზების გამო. არის სერიოზული შეცდომა სხვა ადამიანების მხრიდან, რომლებიც პარტიულტები არიან. გულწრფელად სჯერათ, რომ ეს საკითხი პირიქით, ეროვნებას წაადგება და არადა, სრულიად საპირისპიროდ. საქმე ეს საკითხი უნდა გადაწყდეს სწორად. მე ვიყავი ავტორი იმ კანონპროექტისა, რომელიც ითვალისწინებდა ჩაწერის გაუქმებას 1996 წელს და ეს გავაკეთე სწორედ ქართველი ერის სახელმწიფოებრივი პოზიციებიდან. საჭიროებიდან და აუცილებლობიდან გამომდინარე და დღესაც მიმაჩნია, რომ ეს არის ერთადერთი სწორი გზა. ყველა სხვა გზა ჩვენ მიგვიყვანს დამიჯობაზე, იგივე ამ ჩანაწერს სხვა ფაქტორებთან ერთად, რატომ უნდა, გამოიწვიოს აფხაზეთის და სა-

მაჩაბლოს ცნობილი მოვლენები, როდესაც ჩვენ ეთნიკური ნიშნით დავყავით ხალხი: მასპინძელ და სტუმარ ერებად. ეს არასწორი მიდგომაა, საჭიროა სულ სხვა მიდგომა. ჩვენ ყველას უნდა გავუხსნათ ფართო ასპარეზი თავისი პიროვნული, ინდივიდუალური ადამიანური უფლებების დაცვისათვის. მაგრამ ნათლად უნდა ვუთხროთ, რომ ყველა საქართველოს მოქალაქე ვალდებულია ასევე სახელწიფოს წინაშე თავისი მოვალეობები შეასრულოს. იქნება ეს სამხედრო სამსახური, გადასახადების გადახდა, კანონის პატივისცემა, სამშობლოს ინტერესების დაცვა და სხვა. ეს არის ერთადერთი სწორი პოლიტიკა. მე ძალიან მაწუხებს ის, რომ იმდენად შეიქმნა საზოგადოებრივი აზრი ამ სწორი პოლიტიკის საწინააღმდეგოდ, რომ პრეზიდენტი იძულებული გახდა, ეს კანონპროექტი შემოეტანა. იმიტომ, რომ პრეზიდენტი არის მთელი მოსახლეობის ინტერესების გამომხატველი და მას უფლება არ ჰქონდა ეს არ გაეთვალისწინებინა.

ამიტომ, აუცილებელია ძალიან სერიოზული ახსნა-განმარტებითი მუშაობა ჩვენს მოსახლეობაში, რათა ეს სწორად გადაწყდეს და გიდეგ ერთი საოცრება, პარადოქსების ქვეყანა ჩვენი ქვეყანა, ყველგან ამ ჩანაწერის არსებობას ითხ-

ოვენ ეთნიკური უმცირესობის წარმომადგენლები. ერთადერთი ქვეყანაა მსოფლიოში საქართველო, სადაც ამას ითხოვენ ეთნიკური უმცირესობის წარმომადგენლები და პირიქით, ეთნიკური უმცირესობის შეგნებული და სახელმწიფოებრივად მოაზროვნე ნაწილი მიიჩნევს ამას არა სწორად. ეს ძალიან გასაოცარი მომენტია და ბოლოს, მთავარ არგუმენტს ვიტყვი იგივე ჩვენი ისტორიიდან. ყოვლადის დროს რომ ყოფილიყო ან დაბადების მოწმობა ან პასპორტი და შიგ წერებოდა ეროვნება, დღეს რა გვექნებოდა ქართლში? ალბათ, ყოვლადის ავტონომიური რესპუბლიკა. საუკეთესო შემთხვევაში, უარეს შემთხვევაში შეიძლება საქართველო არ ყოფილიყო საერთოდ, ასე რომ, ამ მომენტებზე დაფიქრება მართებით იმ ვითომ პარტიულტებს, რომლებიც ამ ტალღას აგორებენ და იმ ჭეშმარიტ პარტიულტებს, რომლებიც გულწრფელად ცდილობენ.

«ეს არის უნიკალური წარმომადგენლობის ჩაწერა, რაც არაპროპორციულია პროვზულობასთან».

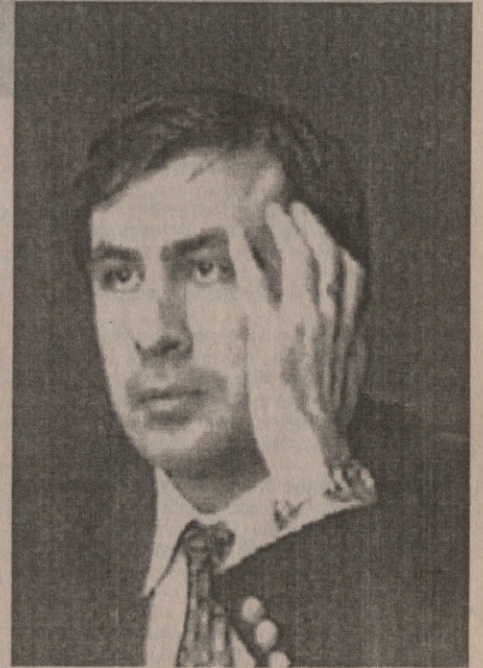
მიხეილ სააკაშვილი:

(უმრავლესობის ფრაქციის ლიდერი)

- მე ამაზე გამოვხატე ჩემი პოზიცია და არ ვაპირებ სუთნაჯერ გამოვხატო. მიმაჩნია, რომ ეროვნების ჩაწერა არსწო-

რად ჰქვია საკითხს, ეს არის ეთნიკური წარმომადგენლობის ჩაწერა, რაც არავითარ კავშირშია ეროვნულობასთან. ეს არის, უბრალოდ პროვანაცია საკითხისა.

ია გუშინსკაია

პასტანგ ყოლბაია: აფხაზეთის პრობლემის გასაღები საქართველოშია

მთავრობის დაკომპლექტებით, მინისტრების დამტკიცებითა და ამ პროცედურისათვის თანამდევნი სამართლებრივ განცხადებით ერთდროულ საქართველოს ხელისუფლებაში აფხაზეთის პრობლემა დამთავრდა და დღესაც მთელი ქვეყანა ერთიანად იმეორებს იმ შეცდომას, მაგრამ ხოციალური სიღრმისეული ფორსე ეს ხმა იმდენად უმწეოა, ჟურაფრით ცვლის შექმნილ მდგომარეობას. არადა, დრო გადის... წელიწადით გრძელდება გაუთავებელი პოლიტიკური დიალოგები, ბოლო არ უჩანს დაპირებებს სხვა-სა და საერთაშორისო თანამეგობრობის სივრცეში. სერიოზულ შედეგებს კი ჯერაც ვერ მივაღწიეთ. ცხადია, რაც უფრო დიდხანს გატანს ამ პრობლემის მოგვარების უთანხმოებო პროცესს, მით ნაკლები შანსი დაგვრჩება მათი რეალურ გადაჭრისათვის. საზოგადოებაში ბევრს საუბრობენ იმაზე, რომ სამშვიდობო მოლაპარაკებებმა თავიანთი მისია ამოწურეს, იარაღით წართმეულ ტერიტორიას მშვიდობიანი მოლაპარაკებების გზით ვერაფერს დაგვიბრუნებო, მაგრამ სხვა მეთოდის ამოქმედების მცდელობა ისევ და ისევ ჩიხში ექცევა... ამ პრობლემებთან დაკავშირებით ჩვენ ვაწვებით საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილეს ბატონს პასტანგ ყოლბაიას.

- ბატონო ვახტანგ, რუსეთის პრეზიდენტმა ხელი მოაწერა ბრძანებას, რომლის მიხედვითაც აფხაზეთში მცხოვრებლები შესაძლოა ძალე მოგვეყვანიონ რუსეთის მოქალაქეებად. გამოდის, რომ მიმდინარე რუსული პოლიტიკა საქართველოშია სახიფათო...

- ეს ძალიან რთული და დელიკატური საკითხია. აქ ლაპარაკი არ არის მარტო აფხაზ მოსახლეობაზე საქართველოში, საუბარია საქართველოს მოსახლეობაზე, რომელიც იმყოფება რუსეთში. როცა გაიხსნება დერეფანი, ბევრმა ამა თუ იმ მიზეზით, უფრო ეკონომიკური სიღრმისეულიდან გამომდინარე, შესაძლოა ადვილად შევიდეს თავი. თუმცა, საერთაშორისო სამართალი, საქართველოს ხელისუფლების ნებართვის გარეშე რუსეთში არ უნდა მიდოს გადაწყვეტილება მოქალაქეობის მინიჭების შესახებ.

როგორ ფიქრობთ, რუსეთი საქართველოს ხელისუფლების ნებას ანგარიშს გაუწევს?

- ალბათ არ გაუწევს, მაგრამ მთავარი ეს არ არის. გაუწევს თუ არ გაუწევს, არსებობენ საერთაშორისო ინსტიტუტები,

რომლებიც ამგვარ დარღვევებს სათანადო შეფასებებს აძლევენ. ბოლოს და ბოლოს, რუსეთი ამ სამყაროზე მარტო ზომ არ არის! უკანასკნელ ხანს სხვადასხვა გახდა რუსეთის პოლიტიკა საქართველოს მიმართ. უფრო პირდაპირი და ასევე უფრო მოქნილი, ცხადია, დამოკიდებულება განსაკუთრებით სამიში გახდა. უკვე საქმე გვაქვს კომპლექსურ მიდგომასთან საქართველოსთან პოლიტიკის განხორციელებაში.

რაც შეეხება აფხაზეთის დაბრუნებას ძალისმიერ მეთოდების გამოყენებით, ზომ არ ფიქრობთ, რომ ამ მეთოდით მოქმედება საქართველოს ჩაითრევს უფრო ხანგრძლივ და სისხლისმღვრელ პროცესებში, საიდანაც გამოვალა ბევრად უფრო რთული იქნება?

- ძალისმიერი მეთოდით დაბრუნება კონფლიქტის მოგვარებაში ადვილად შეიძლება, როგორც ერთი რეალური შესაძლებლობა. არსებობს გამოცდილება: «მასხვილი წართმეულს მასხვილი დაბრუნებს»-ი. მეტი, სიფრთხილის გამოყენება გვმართებს. თითოეული მოქმედება დახანგარნიშებულია. საქართველოში არიან ძალები, რომლებიც ამ მეთოდით პრობლემის მოგვარების მომხრენი არიან. საჭიროა რეალური სიტუაციის გათვალისწინება. ქვეყანაში არსებული მდგომარეობა ამის სამუალებას ჯერჯერობით არ იძლევა.

- ბატონო ვახტანგ, როგორ აფასებთ გაეროს როლს აფხაზეთის პრობლემის დარეგულირებასთან დაკავშირებით?

- კრიტიკულად ვაფასებ. გაერომ ვერ შეძლო ადგილობრივი შეფასების მიცემა კონფლიქტის მოგვარების პროცესისათვის. კონფლიქტში მონაწილე მხარეების ობიექტური შეხედულებებით გაერო არის ერთადერთი ინსტიტუტი, ყველაზე უმაღლესი ორგანიზაცია, რომლის პარტონაგი-თაც მიმდინარეობს ამ კონფლიქტის მოგვარების პროცესი.

ადრე ინფორმაციული ვაკუუმი გარდევდა გვიკირდა, ყველა ქვეყანა ჩვენ გვადანაშაულებდა, სიტუაცია ზოგადად შეიცვალა. ითვალისწინებდნენ იმას, რომ სიტუაცია არის დეფაქტო. ე.ი. აფხაზეთი არის ტერიტორია, რომლის მიმართ არ ვრცელდება საქართველოს იურისდიქცია და არის საქართველოს მხარე, რომელიც ცდილობს ამ იურისდიქციის აღდგენას. რა თქმა უნდა, სამშვიდობო პროცესის შემთხვევაში, ამ იურისდიქციის სრულფასოვნად აღდგენა შეუძლებელია, გაერო, როგორც მუამავალი, უნდა იცდილობდეს აქ საერთაშორისო სამართლის ნორმების გათვალისწინებას, რამეთუ მსოფლიო მართლეს-

რიკით საჭიროა დამყარდეს ნებისმერ კუთხეში მშვიდობა. ამიტომ სამხრეთ კავკასიაში აფხაზეთის კონფლიქტის მოგვარება შეიძლება გახდეს მაგალითი, თუ როგორ შეიძლება გაერო მშვიდობიანი პროცესით დაარწმუნოს აფხაზეთი მსარე, რომ აუცილებელია (მსოფლიოში მართლესობის) განმტკიცების თვალსაზრისით) არსებულ სიტუაციაში მსოფლიოსათვის დარღვეული პრინციპების განხორციელების აუცილებლობა. თუ ასე არ მოხერხდება, არსებობს სხვა გზა, რა თქმა უნდა, უფრო დიდი დიზერეგულაცია მსოფლიო მართლესობის და მშვიდობა.

- ბატონო ვახტანგ, არსებულ ხელისუფლებას აფხაზეთის პრობლემის დარეგულირებისაკენ მიმართული სერიოზული ნაბიჯი ჯერჯერობით არ წაუდგამს. სამწუხაროდ, პრობლემას უკვე ამ კუთხის დირექტორმა შეიძლება მკვიდრთაგანი თუ შეგვასხენებენ...

- გეთანხმებით, პრობლემა მართლაც და ჩიხშია შესული. როდესაც გადაწყვეტილებებს იღებ, წინასწარ უნდა დაგეგმიდ შედეგი. ჩვენ ვაჩივებთ პარლამენტის ხელისა აფხაზეთთან დაკავშირებით. ისეთი გადაწყვეტილება უნდა იქნას მიღებული, რომლის განხორციელებაც შეიძლება. გახულ წლებში ისეთი მუხლები მივიღეთ, რომელიც მხოლოდ გარედან მაყურებლისათვის იყო მომგებიანი. სხვა საკითხია, რატომ ვერ განხორციელდა. ბევრი ისეთი მკვდარი მუხლები ჩაიდო, რომელიც დღემდე შეუცვლელია.

- ამასწინათ პარლამენტში დიდი აქოტაჟი გამოიწვია თამაზ ნადარეიშვილის წინადადებას გადამგომის შესახებ. როგორ ფიქრობთ, რა შედეგად გამოდის მისი გადადგომა?

- მე უკვე დაფავიქსირე ჩემი შეხედულება. ნადარეიშვილმა გარკვეული ფონი შექმნა ამ ლეგიტიმური უმაღლესი საბჭოს გარშემო. უნდა ითქვას, რომ მისი პიროვნება არა მარტო საქართველოში, მის ხანგრძლივ გარეთაც უფრო მეტად არის დაფავიქსირებული. შესაძლებელია მისი რწველი დაიწყოს ამ ინსტიტუტების დავის პროცესი. რამდენად საჭიროა დღეს ამ პროცესის დაწყება, შეიცვლება თუ არა პოლიტიკური სიტუაცია პოლიტიკური კადრების ველზე და შეუწყობს თუ არა ეს პროცესი ხელს საქართველოს კეთილდღეობას. ამაზე კონკრეტულად საუბარი ჯერჯერობით ძნელია. როდესაც ამოქმედდა ლეგიტიმური ორგანოები, მაშინაც ყველაფერი ეხმოდ. რომ შედეგად ეისქვემთი არაფერი არ არსებობს. ალბათ დადგება დრო და სერიოზულად იქნე-

ბა საუბარი მათ არსებობაზე. საფიქრალია. დადგა კი ეს დრო? თუ დადგა, ამას არაფერი არ უდგას წინა.

- ამ უკანასკნელი დღეების მანძილზე დევნილებმა არაერთხელ მოაწყვეს აქციები. გამოხვედები. ისინი კუთვნილი, იყვანით გაუცემელ ფულად დახმარებებს ითხოვდნენ. რისი ან ვისი იმედი შეიძლება ჰქონდეს ამ გახადოდავებულ, თორმეტობელ ლარის შემყურე ხალხს?

- აფხაზეთის ხელისუფლება არ არის შემწყობების განმკარგავი სამქუხაროდ. ქვეყანაში არის მძიმე ეკონომიკური მდგომარეობა, რამაც შეაფერხა დევნილებზე ფულადი დახმარების გაგება. მაქვს ინფორმაცია, რომ მიღებულია შეთანხმება - გრაფიკი, რომლის მიხედვით დაიწყება ამ დავალიანების დაფარვა. თქვენთვის ალბათ ცნობილია პრეზიდენტის ბრძანება, რომლის თანახმად, პირველ რიგში უნდა დაგეგმიდეს დევნილთა მოთხოვნილებები. მისი შესრულების ტენდენცია იკვეთება და, იმედია, უმოკლეს დროში საქართველოს ხელისუფლება შეძლებს მინიმალურად მაინც დაიცვას დევნილი მოსახლეობის ინტერესები.

- ამასწინათ საქართველოს თავისუფლებისა და დემოკრატიის ეროვნულმა ცენტრმა მოაწყო კონფერენცია. ჩვენი გაზეთის მეშვეობით გვქონდა შესაძლებლობა, შეხვედროდით საქართველოს ხელისუფლების უმაღლესი ხელისუფლების წარმომადგენლებს. მათ შორის თქვენც. მაშინ ინტერვიუზე უარი განაცხადეთ. აღნიშნეთ, რომ ვერ იტყოდით სიმართლეს. ცხადია, ვერც იტყოდით... ბატონო ვახტანგ, რაშია საქმე, როდემდე აპირებთ რომ მიჰყვით დემოკრატიის პოლიტიკას? ხაერთოდ, როდემდე იქნება ეს პრობლემა ჩიხში მოქცეული? ნუთუ მართლა დაკარგეთ იმედი?

- აღნიშნული კონფერენცია იყო საუცხოური. სიტუაცია კი ისეთია, რომ სამწუხაროდ, აფხაზეთის პრობლემას ერთი ხელის მოსმით ვერ გადაწყვეტ. არ შეიძლება, რომ კონტექსტიდან ამოღებით განვიხილოთ ეს საკითხი. იხე, აფხაზეთში დაბრუნების იმედი რომ არ ჰქონდეს, ძალიან გამიჭირდებოდა ცხოვრება. მაიმედებს მსოფლიოში მიმდინარე პროცესები. დამოკიდებულება, რომელიც იკვეთება ამ პრობლემისადმი საქართველოსა და მის ხანგრძლივ გარეთ, ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ საერთო ძალისხმევით სერიოზულ შედეგებს მივაღწევთ. რამეთუ პრობლემის მოგვარების გახადები საქართველოშია.

ბატონი ნიკოლა

საქართველოს საგარეო პოლიტიკის კონსპიკტი

I. საქართველოს საგარეო პოლიტიკის პრინციპები

საქართველოს საგარეო პოლიტიკა, რომელიც ყალიბდება 1991 წლის 9 აპრილს საქართველოს სახელმწიფოს დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ, ემყარება

- საქართველოს ტრადიციულ ეროვნულ ინტერ-

წინამდებარე ტექსტი შეთანხმებულია არა ერთ პოლიტიკურ ჯგუფთან, რომელთა შეხედულებების სპეციფიკას პოლიტიკური და დიპლომატიური მიმართულების ძალიან შორის შეადგენს განსაკუთრებული მისწრაფება ბალანსისაკენ საგარეო პოლიტიკაში. წინამდებარე ტექსტში შეგვიძლია მივიჩნიოთ მორიგების შედეგად - ერთ-ერთ ნაბიჯად ეროვნული და, მაშასადამე დემოკრატიული მიმართულების პარტიათა საერთო მორიგების გზაზე.

ესგებს და მის ტრადიციულ ინტერესებს როგორც გეოგრაფიულ, რომელიც განპირობებულია მისი გეოგრაფიული მდებარეობით მისი რეგიონის ქვეყნებსა და ერებს შორის.

- საქართველოსთვის ტრადიციულ ქრისტიანულ ზნეობრივ დიქციონერებს და ტრადიციულ შემწყნარებლობას სხვა რელიგიებისა და ზნეობრივი სისტემებისადმი.

- რეგიონისა და მსოფლიოს დღევანდელ რეალობას.

- საერთაშორისო სამართლის ნორმებს.

- საქართველოს საზღვრისა და სამოქალაქო ეროვნულსა და სახელმწიფოებრივ ინტერესებს. მათ შორის - დემოკრატიულ დასავლეთთან თანმიმდევრული და საქართველოსთვის ყოველმხრივად სასარგებლო ინტერგრაფიის ინტერესებს. მისი პრინციპებია:

1. საქართველოს ტერიტორიის დაცვა. საქართველოს დღევანდელი ტერიტორია მისი ისტორიული ერთეული და სახელმწიფოებრივი ტერიტორიის ნაწილია, მიუხედავად იმისა, რომ ისტორიულად იგი ერთიანი სახელმწიფო სახელმწიფოების ერთიანი სახელმწიფოების ნაწილია. საქართველოს ტერიტორიის მთლიანობა ვერ განდევნის ვერანაირი საერთაშორისო მოლაპარაკების საგანს.

საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის, გარეშე ძალიან ჩარევისა და მისი მინიჭების პოლიტიკის დამოუკიდებლობის, მისი დიქციონერების, მისი გეოგრაფიული, ეკონომიკური, დემოგრაფიული, სტრატეგიული ინტერესების, რეგიონისა და მსოფლიოში მშვიდობის და თავის მოქალაქეთა კეთილდღეობის დაცვა.

2. საქართველოს ინტერესთა პრიორიტეტი ყველა სხვა ქვეყნის (სახელმწიფოს) ინტერესებთან: საქართველოს უფლები ინტერესები იმის აღიარება, რომ მსოფლიოში არსებობს მყარ და სამართლიანი ანუ პრინციპულ თანასწორობაზე დამყარებული წესრიგი სახელმწიფოთა შორის ურთიერთობის საყოველთაო დამოუკიდებლობის ნორმების საფუძველზე და მაქსიმალურად ქმედითი იყოს გაერო, როგორც სახელმწიფოთა ამ ურთიერთობის მარკეტინგული.

3. საქართველოს მშვიდობიანი ცხოვრებისა და განვითარების უზრუნველყოფა, რათა საქართველო შეძლოს იმ პოლიტიკური, ეკონომიკური და ორგანიზაციული ჩანაწერების გასწორება (კომპენსაცია), რომელიც მან განიცადა სახელმწიფოებრივობის ხანგრძლივი უქონლობის შედეგად. ზოლოდ მომავალი - აქტიური პოლიტიკის წარმოება მსოფლიოში თავისი ეკონომიკური და პოლიტიკური პოზიციის განმტკიცების მიზნით.

4. საქართველოსთვის სხივითი საზღვრების წამოადგენს ის, რომ მსოფლიოში (ერთ-ერთი) ზღვამდგანელი და განმსაზღვრელი როლი ეკუთვნის დასავლურ ქრისტიანულ ცივილიზაციასა და კულტურას, რომელსაც საქართველო ეკუთვნის და რომლის მიგნითაც ბუნებრივად არის მისი ადგილი: ცივილიზაციისა და კულტურათა დასავლეთი. მათი სინთეზის პროცესის ზღვარზეა საქართველოს პოლიტიკური და კულტურული მიმართულება. საქართველო თავის ურთიერთობაში დასავლეთთან და აღმოსავლეთის ქვეყნებთან ესწრაფვის ამ სინთეზის განხორციელებას.

5. საქართველოს საგარეო პოლიტიკა ორიენტირებულია სტრატეგიულ, ეკონომიკურ, კულტურულ დამოუკიდებლობაზე სხვა ქვეყნებთან ინტენსიური კონტაქტის პირობებში. იგი ესწრაფვის რეგიონულ მშვიდობის აღდგენას, რომელიც ერთ-ერთი წყაროა დასავლური დიპლომატიური მდგომარეობის ქონის ხერხი და ზედმეტი. სამი ამოცანისათვის სახელმწიფოს მყარი აღიარების შექმნა საქართველოსთვის ყოველმხრივ სასურველია.

II. საქართველოს მეზობელი ქვეყნები. მათთან ურთიერთობის პოზიტიური და ნეგატიური შესაძლებლობები.

საქართველოს მეზობლობას შეადგენენ რუსეთი ჩრდილო კავკასიის მთის ზოლითურთ, აზერბაიჯანი, სომხეთი, თურქეთი და შავი ზღვა. ზღვის გადამა მდებარეობენ ბულგარეთი და რუმინეთი. რომელიც საქართველოსთვის ვეროპის კარებს წარმოადგენენ, და უკრაინა. ამ უკანასკნელის პოტენციური როლი საქართველოს ეკონომიკურ და სტრატეგიულ ურთიერთობათა სისტემაში შორს სიღრმეა მის როლს, როგორც ევროპისკენ გასასვლელი ქვეყნისა. ამირკავკასიის ვითარების ფაქტორად ჩაითვლება ირანის, მთლიანად რეგიონის ვითარების ფაქტორად ჩაითვლება დასავლეთით ნატოს ბლოკის ქვეყნების სახით.

ამ ქვეყნებთან საქართველოს ურთიერთობა განისაზღვრება მათი ინტერესებით საქართველოში და საქართველოს მიმართ და საქართველოს ინტერესებით მათი მიმართ.

1. რუსეთის ინტერესი საქართველოს მიმართ და საქართველოში პირველ ყოვლისა ტერიტორიულად და სტრატეგიულად აგრესიულია. რუსეთის ისტორიული არსებობა, რომელიც გლობალური ძალა და, ამგვარად, ყველა მისხვედომი მიმართულებით ექსპანსიის შემსუფ და მუქარის შემსუფ ძალა. მიუხედავად წაგებული "ცივი ომის" შედეგად შევსებული

რეალობისა. ჯერჯერობით რეალური ალტერნატივის გარეშე რჩება. ძალადი რჩება (ყოველ შემთხვევაში, ჯერჯერობით ალტერნატივის გარეშე დარჩენილი). მისი მეორე ისტორიული არჩევანი, სახელმწიფო, სამხედრო პოლიტიკის ორიენტაცია მტკიცე ცენტრალ-იზმსა და სამხედრო-სამხედრო თვითმობილიზაციას, შესაძლოა მოსახლეობის კეთილდღეობის შესწავლის და დემოკრატიის შესწავლის ხარჯზე.

თქმულიდან გამომდინარე, ამირკავკასიისა და კერძოდ საქართველოს, მიმართ რუსეთის ინტერესთა მიმართულება (ტრადიციულად) შემდეგია:

ა) (ტრადიციულად, ძალის აღწევნის პირობებში) ამირკავკასია უნდა იყოს რუსეთის პლატფორმა ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნებისკენ სტრატეგიული მუქარისათვის იქ დასავლეთის ქვეყნების ეკონომიკურ და სტრატეგიულ ინტერესთა შესავსრულებლად.

ბ) (დღეს, ძალის დროებითი ან სტაბილური დაღმავლობის პირობებში) ამირკავკასია არის ბუფერი სამხრეთიდან რუსეთზე ნატოს წყნის წინააღმდეგ; იგი არის ზღვრულ ცენტრალურ აზიასა და შავ ზღვას (აქედან - დასავლეთ სამყაროს) შორის ინტენსიური ურთიერთობის განვითარების საწინააღმდეგოდ და, ამგვარად, რუსეთის გავლენის შესანარჩუნებლად როგორც შავ ზღვაზე, ისე ცენტრალურ აზიაზე.

გ) (ამირკავკასიის მიგნით) აზერბაიჯანი რუსეთისათვის არის მოწინააღმდეგის პოტენციური (მაგრამ ნაკლებ აქტიური) პლატფორმა იმ შემთხვევაში, თუ რუსეთს აქვს ლოკალური დამპირებისა ისლამის სამყაროსთან. ამავე დროს იგი არის სახრველი პარტნიორი და მოკავშირე იმ შემთხვევაში, თუ რუსეთს აქვს გლობალური (ანტიდასავლური) ალიანსი ისლამის სამყაროსთან.

დ) ს ო მ ხ ე თ ი დიდი ალბათობით არის რუსეთის სტრატეგიული მოკავშირე მისი თურქეთის წინაშე მისი გამო, სომხეთის ეს ორიენტაცია რუსეთზე გრძელდება მანამდე, ხანამ ამირკავკასიაში არ დამკვიდრდა სხვა (დასავლური დემოკრატიის) ძალა, რომელიც სომხეთის დაცვის ფუნქციას იტვირთავს.

ე) საქართველო ამირკავკასიაში ყველაზე ნაკლებ სანდო პოტენციური პარტნიორია და განადგურების ყველაზე უფრო სასურველი ობიექტია. ჯერ ერთი, რუსეთის იმდენი არა აქვს, რომ საქართველო ზღვს აიღებს დასავლურ ორიენტაციას და ამ რეგიონში დასავლეთის ფორპოსტად ყოფნის სურვილზე (ისაბუთებს მსგავსად). თუ საქართველო არ იქნება (მაგ. თუ მისი მოსახლეობა თანდათან შეიცვლება სომხებით), აზერბაიჯანდღვრა, რუსეთითვე სხვებით). მაშინ ამირკავკასიური ურთიერთობების პრობლემა რუსეთისთვის დაგა რუსულ-თურქული და რუსულ-სომხური ურთიერთობების შედარებით მარტივ პრობლემად (იხ. ზემოთ და ქვემოთ). მეორე, სომხეთის და აზერბაიჯანის კეთილგანწყობის მოპოვების შემთხვევაში რუსეთი ედგება ზღვი მუქარის მათ შორისა და მათი ექსპანსიის მიმართვის საქართველოს წინააღმდეგ. საქართველო არის ორიენტირი ჩრდილო კავკასიის ზღვითათვის (როგორც ადგილობრივი, ისევე ჩინური-ქიტიური და დაღესტნური ჯგუფებისა). რომ სახელმწიფოებრივობისა და კავკასიური ერთობისაკენ ისწრაფონ (რაც რუსეთისთვის ბევრად უფრო არასასურველია, ვიდრე მათი ერთობა ისლამის ნიშნით. ამითა განპირობებული რუსეთის ინიციატივა კავკასიის მთიელთა ცნობილი კონფედერაციის შექმნა). ამიტომ რუსეთის პოლიტიკა ამირკავკასიაში ტრადიციულად იყო და არის

- ქართველი ზღვის ენობრივი, კულტურული და ფსიქოლოგიური ასიმილაციის

- მისი დემოგრაფიული შესწავლის (არსებითად - გენოციდის)

- საქართველოში არაქართველ სხვა უმცირესობათა ზღვარებისა და მათი სეპარატისმის სტიმულირების

- საქართველოს შემდგომდაგვარად უფედრალიზაციის, მისი ეროვნული თვითცნობიერების გაზღვის პოლიტიკა.

პრინციპულად სხვა პოლიტიკა - სახელმწიფო, ამირკავკასიაში და მისგან სამხრეთით განლაგებულ რეგიონში საქართველოსთან მოკავშირეობის პოლიტიკა-რუსეთის არ უწარმოებია მთხედვლად იმის, რომ XIX-XX საუკუნეთა ომებში ან რეგიონში იგი ფართოდ იყენებდა ქართველი ეროვნების სამხედრო ძალას. ამ არჩევის საფუძველია ის, რომ რუსეთი ვერ შეეძლო და ვერ შეეძლო იმის აღება თანა, რომ ქართველი ზღვის არჩევის რუსეთის მხარეს აღმოჩნდეს მისი მეტოქე ორიენტაციის - დასავლური ცივილიზაციის - არსებობის პირობებში. ეს ფაქტორი ძალიან დაღვსა და ძალიან დარჩება განცვივრება მომავალში, ახე რომ ტრადიციული პროპაგანდა რუსულ-ქართული პოლიტიკური ხელ-იჭარბობის მართლმადიდებლური აღმსარებლობის საფუძველზე, რასაც რუსეთი ამჟამად ეწევა. გულწრფელი არ არის, ამ პროპაგანდის ამოცანა მხოლოდ მომხრე ერის შექმნა ქართველთა შორის, და არა მოკავშირეობის შემოთავაზება.

ის, რომ რუსეთის საზოგადოებრივ მენტალიტეტში საქართველოსთან მიმართებაში გვლავ აგრესიული რჩება (და განცვივრება მომავალში დარჩება), განპირობებულია სწორედ ამ უკანასკნელი ფაქტორით (დასავლურ ორიენტაციასთან წინააღმდეგობა კონკურენციის შეუძლებლობით) და არა მხოლოდ აზროვნების ინერტი (როგორც ეს ხშირად ჰგონია).

დაღვს, რუსეთის მსოფლიო სტატუსის შედარებითი დაქვეითების პირობებში, საგარეოდა, რომ რუსეთისთვის ნეოლასერი იყო (დროებით) ამირკავკასიის ზეგარდობისკენ ანუ ამ ზონაში წონადი მესამე ძალების არგანოზის გარანტიის მოპოვება. ეს ვერ შეეძლო სომხეთის (არაგან ამ უკანასკნელის პოზიციის მისი გეოგრაფიული - მომხრეობის გამო ნაკლები მნიშვნელობა აქვს), საქართველოს მიმართ კი ვითრები ამგვარი დასა სრულად ძალაში იმ შემთხვევაში, თუ შუა აზიის თურქული მო-

სახლეობის დემოგრაფიული და ეკონომიკური გაძლიერება გამოიწვევს მის ანტიდასავლურ განწყობას და ამირკავკასიაზე ზეწოლის ტენდენციას. მოსალოდნელია, რომ რუსეთმა (თუკი მას ამირკავკასიაში საკუთარი დამკვიდრების იმედი არ ექნება) მხარი დაუჭიროს აქ შუა აზიის და სხვა თურქულ ექსპანსიას.

2. აზერბაიჯანის პოზიცია საქართველოს მიმართ მოიცავს აგრესიასაც და მოკავშირეობასაც. ეს აგრესია არის დემოგრაფიული და ტერიტორიული. დემოგრაფიული აგრესია მდგომარეობს იმაში, რომ აზერბაიჯანელ ეროვნებას აქვს გამრავლების უფრო მაღალი ტემპი და ამით იგი თანდათან იფართოვს პოზიციას როგორც ამირკავკასიაში საერთოდ (აზერბაიჯანის მოსახლეობა უფრო სწრაფად იზრდება, ვიდრე მისი ორივე მეზობლისა). ისე საქართველოში, სადაც დიდი აზერბაიჯანული დიასპორა ცხოვრობს, ეს დემოგრაფიული ექსპანსია განგრძობრებულია და მას აზერბაიჯანელ ზღვში საყოველთაო მხარდაჭერა აქვს, ტერიტორიული აგრესია მდგომარეობს საქართველოს დიდი ტერიტორიის მიტაცებაში ირანის და მისი ამირკავკასიული ვახალბების მიერ XV-XVIII ს-ებში და მოღვს - აღმოსავლეთი კავთის (ე.წ. საინგოლს) და ქმობა რუსეთის. ზონის, გადაღებაში აზერბაიჯანისათვის რუსეთის მიერ ამირკავკასიის ანექსიის (1920-1921) შედეგად. ამ აგრესიასაც და მის გაგრძელებასაც საქართველოს აზერბაიჯანელებით დასახლებული ადგილების მიმართ საჭირო პოლიტიკა მხარს უჭერდა (იხ. ზემოთ). ამიტომ იგი ზღვს უწყობდა აზერბაიჯანის კომუნისტურ ზეგისუფლებას. საბჭოთა რეპრესიული აპარატის უსასრულო შესაძლებლობები გამოყენებინა არა მხოლოდ საკუთრივ ბოლშევიკური მიზნების, არამედ სხედიკურად ეროვნული მიზნების, სახელმწიფო, აღმოსავლეთი კავთის (საინგოლს) დეკარტიკულიზაციისა და აზერბაიჯანისათვის მისი მისაღწევად.

მოკავშირეობა აზერბაიჯანისა და საქართველოსი მდგომარეობს

- რუსეთის აგრესიული ჯურსხადმი ერთობლივი დაპირისპირების ინტერესში

- ამირკავკასიის რეგიონის და ამ რეგიონში - დასავლეთი-აღმოსავლეთის "დერეფნის" ტერიტორიის - ოპტიმალური ერთობლივი გამოყენებაში

- საერთოდ ამირკავკასიაზე შესაძლო სხვადასხვა შემოტევების (გეონომიკურის ჩათვლით) მოგერიების ერთობლივი ინტერესში.

აზერბაიჯანის ჩამა აქტიური საერთაშორისო პოლიტიკაში ამირკავკასიის მიგნით შესაძლებელია ამ რეგიონის გარეთ მყოფი ძალების დაკომპლექტირებული ალიანსების შემადგენლობაში. სახელმწიფო, შესაძლებელია მისი სტრატეგიული კავშირი ირანის აზერბაიჯანთან (რომელიც მას ორჯერ და მეტად აღემატება მოსახლეობის რაოდენობით) და თურქეთთან. აგრეთვე (ნაკლებ ალბათობით) - სხვადასხვა წიგნისაღმართ ალიანსებით.

3. სომხეთის პოზიცია საქართველოს მიმართ. ერთის მხრივ, არის ბუნებრივი და სრული მოკავშირეობის პოზიცია, რა-მსგავს ტრადიციულად განსაზღვრავს მუსლიმანური გარემოცვა და რუსეთის აგრესიული პოზიცია. მეორე მხრივ, სომხეთს აქვს აგრესიული პოზიცია, რომელიც განაპირობებს

- საქართველოში დიდი სომხური დიასპორის არსებობა

- სომხეთის რესურსში დიდი დასავლური და აღმოსავლური სომხური დიასპორის არსებობა

- განსხვავება სომხეთის ამ ორი პოზიციისა ძირითადი ერთხვევა განსხვავებულ მენტალიტეტს, ერთის მხრივ, სომხეთი იმ ნაწილისა, ვინც სომხეთი ეროვნულ მეობას გეოგრაფიულ სომხეთში ხედავს, და მეორე მხრივ მათი იმ ნაწილისა, რომელიც ამ მეობას სომხურ დასავლურ და აღმოსავლურ დიასპორაში ხედავს, რის გამოც ნაკლებ მნიშვნელობას ანიჭებს თავისი ზღვის ეროვნულ პასუხისმგებლობას სომხეთის მესოზემბა წინაშე

დაღვს სომხეთი რუსეთის და, ნაწილობრივ, ირანის მოკავშირეა, რუსეთის მიერ საქართველოს წინააღმდეგ სომხეთის აგრესიის სტიმილირება დაღვს წესრიგში დაღვს, სომხეთის შეიარაღებულ აგრესიას საქართველოს წინააღმდეგ მცირე ალბათობა აქვს იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს საზღვრის ძალა აქვს, რათა სომხეთმა რუსეთის და დახმარების გარეშე ვერ შეძლოს საქართველოს გზების გამოყენება საქართველოს ზეგისუფლების დაუკითხავად.

4. თურქეთის ოფიციულურად საქართველოსთან ტერიტორიული პრეტენზიები არა აქვს. მაგრამ მისი პოზიცია საქართველოს მიმართ მარცხ, ერთის მხრივ, შეტევათა, სახელმწიფო,

- თურქეთის ინტერესებშია აზერბაიჯანული დემოგრაფიული ექსპანსია საქართველოში.

- მის ინტერესებშია მესხეთიდან საბჭოთა კავშირის მიერ 1944 წელს გასახლებულ მუსულმანთა მთაწმინდობის (და მათთან ერთად - სომხეთიდან იმავ წელს გასახლებულ მუსულმანთა მთაწმინდობის) მთლიანი შემოსახლება საქართველოში.

- მის ინტერესებშია მისი შეიარაღებული ძალის შემოხვლა საქართველოში ნატოს დროშით.

- მის ინტერესებშია აფხაზეთზე გავლენის გაკეთება ჩრდილო კავკასიაში (და, მაშასადამე, ამ ტერიტორიაზე საქართველოს პოზიციის მინიმუმზე დაყენება).

- მის ინტერესებშია ჩრდილო კავკასიის ლიდერობა (და, მაშასადამე, საქართველოს ანალოგიური როლის არაღმდეგ) კავკასიაში მთლიანად.

- მის ინტერესებშია აზერბაიჯანისკენ შეუფერხებელი და სხვის ნებაზე (მაშასადამე, საქართველოს ნებაზე) დამოუკიდებელი გზის გაკრა, აქედან - შუა აზიისკენ, ვოლგისკენ, თათარსტანისკენ შემდგომი გზის გაკრა.

- მის ინტერესებშია შეუქმნავი გაბატონება საქართველოს ეკონომიკაში.

- დასახრულ, მისი ინტერესია საქართველოს, როგორც დასავლეთის ფორპოსტის, როლის მინიჭება. რათა ამ როლის ერთადერთი მტკიცებელი რეგიონში თვითონ იყოს. მაშასადამე - საქართველოს დასუსტება პოლიტიკის სუბიექტად მისი ვერცხვის დრომდე.

მეორე მხრივ, თურქეთს საქართველოსთან დიდი ერთობლივი თავდაცვითი ინტერესი აქვს: ესაა სამხრეთისკენ რუსეთის ექსპანსიის ბლოკირება. ეს მეორე ინტერესი თურქეთის პოლიტიკის წარმართული შეიძლება იყოს რუსეთის სტრატე-

გიული ზეგის პირობებში (როგორც იყო სხრკ ძლიერების დროს). ზოლო პირველი ჯგუფი ინტერესებისა ძალაშია რუსეთის სტრატეგიის ან დროებითი შესუსტების პირობებში (როგორც დღეს არსებობს).

თურქეთის დიდ პოლიტიკას ორი შესაძლო ძირითადი ორიენტაცია აქვს: ისლამური აღმოსავლეთისკენ (და ამ შემთხვევაში იგი იქნება გლობალურად) და დემოკრატიული დასავლეთისკენ. პირველი შემთხვევა რუსეთისა და მუსლიმანური ქვეყნის კავშირისა საქართველოს წინააღმდეგ იყო 1795 წელს, როცა რუსეთი დაეხმარა შაჰს ადა-შაჰ-მად-ხანს საქართველოზე ლაშქრობაში, რათა დაეპყრებოდა საქართველო ადგილად ეგეო ზელთ. მაგრამ ეს იყო მხოლოდ ტაქტიკური ნაბიჯი, რომელიც უახლოეს ათწლეულებში რუსული-საბრძოლი და რუსულ-თურქული ბრძოლების ხერხი მოჰყვა პირველი ცნობილი მოკავშირეობა რუსეთისა და თურქეთისა გეოგრაფიის 1921 წელს, როცა (თებერვალში) ერთდროულად და ურთიერთთანხმებით დაიწყო ბოლშევიკური რუსეთის XI არმიისა და თურქული არმიის შეტევა საქართველოზე, და 1922 წელს, როცა ბოლშევიკური რუსეთი აქტიურად დაეხმარა თურქეთს სამხრეთითან ბრძოლაში, რომელსაც ზურგს უკან ინგლისი ედგა.

თუ მოვახლოთ ისტორიის რომელსავე ეპიზოდში თურქეთმა ორიენტაცია აიღო ისლამის სამყაროზე, მაშინ დიდი ალბათობაა, რომ იგი კვლავ რუსეთის გლობალური მოკავშირე იქნება და ამ კავშირის ორგანიზაციისათვის არასასურველი აღმოჩნდება საქართველოს თავისთავადი არსებობა მისი დასავლური ორიენტაციის გამო (რომელსაც, როგორც ითქვამს, კონკრეტულწინააღმდეგობა აღტყენავდა არ გაანია).

იმ შემთხვევაში, თუ თურქეთის პოლიტიკა დასავლეთზე და დემოკრატიულ ორიენტაციით განვითარდება, იგი იბრძოლებს, რომ იყოს დასავლეთის ბლოკის პოლიტიკის ერთადერთი გამტარებელი კავკასიის რეგიონში და ეს რეგიონი, შესაბამისად, მისი დომინაციის ქვეშ იმყოფებოდეს. ამ დომინაციის საშუალებით განხორციელდება ეთნიკურ-თურქული (შუა აზიური და აზერბაიჯანული) დემოგრაფიული ექსპანსია ამირკავკასიის მთელი მისი გეოგრაფიული დაუფლება და სხვა თურქულ სახელმწიფოთა (შუა აზია, აზერბაიჯანი) თურქეთისადმი სატელეკომუნიკაციო პოზიციის შექმნა იქნება (შესაძლოა) რუსეთის ეთნიკურ-თურქული რეგიონებისკენ სასურველი შეუცვლელად გზის გაკეთების შედეგად.

5. ბულგარეთის, რუმინეთისა და (პოტენციურად) მოლდოვის საქართველოსთან გადამკვეთი ინტერესები არა აქვთ. მათ ერთობლივი ინტერესი აქვთ დასავლეთი-აღმოსავლეთის "დერეფნის" განვითარებაში. მათ ურთიერთ სასარგებლო ინტერესები შეიძლება ჰქონდეთ თავიანთი შიდა ბარებში ერთმანეთისთვის შეღავათის მიცემისა მესამე ქვეყნების კონკურენციის შესახებ სხვებთან. აგრეთვე "ბოლოს განაწილების" განსაზოგოვებლად ეკონომიკის ამ თუ იმ სფეროში. მათი ბუნებრივი მოკავშირეობის ინტერესია, რომ მათი ფლორის ჯამური ძალა დიდი იყოს და, შესაბამისად, შავ ზღვაზე სხვათა ერთპიროვნულ ან ორპიროვნულ მონოპოლია - შეძლებისდაგვარად მცირე, ანა-ვეროპის კავშირთან ინტენსივიკაცია (ბოლშევის და დარდნაღვლის სრუტეთა გვერდის ავლით) აგრეთვე მათი ერთობლივი ინტერესია.

-დერეფნის" გაძლიერების ინტერესთა მასტიმულირებელია ან სახელმწიფოთათვის, ისევე როგორც საქართველოსათვის, კონკრეტულ გზათა არსებობა. (შუა აზია-ჩრდ. ევროპა, შუა აზია-ირანი-თურქეთი, შუა აზია-ირანი-ინდოეთის ოკეანე, შუა აზია-პაკი-სტანი-ოკეანე, შუა აზია-ჩინეთი).

6. უკრაინასაც საქართველოსთან ურთიერთ-მოპირისპირე ინტერესები არ გააჩნია. ერთობლივ სატრანსპორტ-სატრანსპორტ ინტერესებს უფრო დიდი უკრაინის დაინტერესება დამოუკიდებელი გზით შუა აზიისა და ირანისკენ და ეს დაინტერესება წარდგენს უკრაინის დიდი პოტენციის თანდათანობითი გაშლისდაკვალად (მომავალში). ერთობლივი სტრატეგიული ინტერესებია:

- შავი ზღვის რეგიონის მრავალმხრივი გლობალური მნიშვნელობის ამაღლება

- შავ ზღვაზე ძალის შეზღუდვისდაგვარად არამონოპოლიური ბალანსის შექმნა და შენარჩუნება

- სტაბილობა და უსაფრთხოება

საქართველოს ინტერესთა უკრაინის ჩამოყალიბება მაქსიმალურად მნიშვნელოვან და მაქსიმალურად დამოუკიდებელ ეკონომიკურ და სტრატეგიულ ძალად.

7. რუსეთის ჩრდილოკავკასიური რეგიონის სამხრეთი ზონა საქართველოს დემოკრატიულ ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობას მისი დაწყებებიდან (იჭავჭავაძე, 1837-1907, და მისი გუნდი) თავის ბუნებრივ მოკავშირედ ჰყავს მინიჭული. მოკავშირეობის იგივე ცნობიერება და განწყობა რელიგიური განსხვავებისგან დამოუკიდებლად და მისი მიუხედავად - აქვთ ჩრდილო კავკასიის იმერულ-კავკასიური მოდგმის ზღვრებს და მნიშვნელოვანი ზარისხით - არაკავკასიური (არამედ თურქული) მოდგმის ბალყარებელს. რუსული პოლიტიკა აქტიურად მუშაობს (ტრადიციულად) ამ ზონაში ისლამური ცნობიერების განმტკიცებისათვის ეთნიკურის (კავკასიურის) საწინააღმდეგოდ. ოცხები (ირანული მოდგმისა და ენის ზღვრი) ორგანიზაციულად რუსეთის საყრდენი არიან ცენტრალურ კავკასიაში (მათი დიდი უმრავლესობა დაღვს ქრისტიანია, თუმცა წარმართობისგან მათ დროის ძალიან მცირე მონაკვეთი ამოიკვეთა).

ყველაზე პრესტიჟიანი მთის კავკასიულ მუსლიმან ზღვრათა შორის ვეინაზები (ანუ ჩეჩენები და ქიბეები) არიან.

რუსეთისაგან ამ ზონის განთავისუფლების და კავკასიულ ზღვრთან საქართველოს მყარი მოკავშირეობის პირობებში შესაძლებელია ერთობლივი დაღვა კავკასიონის როგორც ჩრდილოეთი, ისე დასავლეთი ფერდობებისა შეუდარებლად აღმატებული ძალის მტრის შემოტევისგან.

8. დემოკრატიული დასავლეთის დამოკიდებულება საქართველოსადმი სავსებით არ დაემთხვა იმას, რასაც ქართველი საზოგადოებრიობა მოელოდა იმ საქუენუნაზვრის მანძილზე, რაც იგი იმედით

შ.პ.ს. "საერთაშორისო თურქული ბიურო" ახორციელებს თანამშრომლობას. უცხოელ მოქალაქეთა და ყველა სახის თურქული ბიუროს სამართლებრივ მომსახურებას, როგორც ადგილობრივ ისე უცხო სახელმწიფოთა მართლმსაჯულების ორგანოებში, საერთაშორისო ორგანიზაციებში, სტრასბურგისა და პააკის სასამართლოებში, სხვადასხვა საარბიტრაჟო უწყებებში.

საქართველოს შემთხვევაში თქვენ მოგეშაჩერებათ მაღალპროფესიული ადვოკატები სისხლის (პროცესების, სახელმწიფოს, საზოგადოების და კაცობრიობის წინააღმდეგ მიმართულ დანაშაულებებზე), სამოქალაქო (მოქალაქეთა ქონებრივი და პირადი არაქონებრივი ურთიერთობებიდან წარმოშობილი დავების განხილვის; გარეგნობის; ყიდვა-გაყიდვის; გაცემის; სახელმწიფოებში გადამხდულების დარღვევის; ანტილექტურული საკუთრების ხელყოფის; საოჯახო სამართლისა და მეშვიდრეობითი ურთიერთობების დადგენის; სახელმწიფო მოქმედებათა ჩატარების ხელშეწყობისა და საარბიტრაჟო დავების დროს კანონიერი ინტერესების დაცვის უზრუნველსაყოფად), საარსებო, შრომის, ადმინისტრაციული, სამეცნიერო, საგადასახადო, საბაჟო, ეკოლოგიური და სამართლის თქვენთვის ნაჭარო სხვა სფეროების მიხედვით.

"საერთაშორისო თურქული ბიუროს" პრეზიდენტია ცნობილი იურისტი და პოლიტიკური მოღვაწე ბ-ნ აკთანდო ტყეშელაშვილი.

ფართო მისამართი: ქ. თბილისი იუ. ჯაფარიშვილის ქ. №88 (ყოფილი კალაშნიკის ქუჩა)

დაგვიკავშირდით: ტელეფონზე 33-52-00
მობილურზე 8-77-40-44-44

"საერთაშორისო თურქული ბიუროს"
პრეზიდენტი

თბილისის
გაეროსი და პარტობრაფიის კოლეჯი
(ყოფილი ტოპოგრაფიული ტექნიკუმი)

აცხადებს მიღებას ახალი სასწავლო წლისათვის. კოლეჯი ამზადებს აეროფოტოგრაფიის, საინჟინრო გეოდეზიისა და მიწის კადასტრის სპეციალისტებს უმცროსი ინჟინრის კვალიფიკაციით.

კოლეჯში მიიღებიან, როგორც სრული ასევე არასრული საშუალო სკოლის კურსდამთავრებულები.

კოლეჯში ფუნქციონირებს სამხედრო კათედრა.

კურსდამთავრებულებს სპეციალობასთან ერთად ენიჭებათ ოფიცრის წოდება.

პირები, რომლებიც წარჩინებით დაამთავრებენ კოლეჯს, უფლება აქვთ უგამოცდოთ ჩაირიცხონ საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის შესაბამის სპეციალობაზე.

კურსდამთავრებულებს საშუალება ექნებათ საერთაშორისო სერთიფიკატის მისაღებად, კვალიფიკაცია აიმაღლონ კოლეჯში არსებულ შედეგთა საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს მიერ ორგანიზებულ და აგრეთვე თელავში, გორში და ქუთაისში არსებულ გერმანულ ცენტრებში, რომლის გავლის შემდეგ უზრუნველყოფილი იქნებიან მაღალ ანაზღაურებადი სამუშაო ადგილებით.

მისაღები გამოცდები ჩატარდება მათემატიკაში, ქართულ ენაში და ლიტერატურაში.

საბუთები მიიღება 1 აგვისტომდე. სწავლა დაიწყება 15 სექტემბერს.

მისამართი: ი. ჭავჭავაძის გამზირი № 25
ტ. 22 30 33

მიმღები კომისია

სსრფს

პასილ მებრძოლი

ვალმოხილი წახვედი ამ ქვეყნიდან, უთვალავი ცრემლი და დიდი სიყვარული წაიყოლე ჩვენგან. არც ისე ცოტაა 87 წელი, მაინც გვენატრები, გვენატრები.

მოაკლდება შენი მზრუნველი თვალი და ყური შენს დიდ ოჯახს. ჯერ კიდევ გვგონდება შენი ბრძნული რჩევა დარბევა. წარმოუდგენლად გვიმძიმს უშენობა.

სასუფელი დაგიმკვიდროს ღმერთმა, ნათელში იყავი მარად...

შენი დიდი ოჯახი

ვაშა სისარულიძე

მიმდინარე წლის 15 ივნისს 70 წლის გახდებოდა. თავისი შეგნებული ცხოვრების მანძილზე ერთგულად ემსახურა სამშობლოს. 1949 წელს ქ. ივრის სახმედრო სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ მფრინავის კვალიფიკაცია მიიღო. სხვადასხვა წლებში მსახურობდა საავიაციო ნაწილებში. 38 წლის ასაკში მაიორის ჩინით გავიდა თადარიგში. მიღებული აქვს მრავალი საბრძოლო ჯილდო. სამხედრო მფრინავებს შორის ითვლებოდა საუკეთესო მფრინავად და „ას-ის“ საპატიო წოდებას ატარებდა. ითვლებოდა ყოფილი სსრკ-ს საჰაერო ძალების სარდლის. პოკრინშვინის საყვარელ მფრინავად აღზარდა მრავალი ახალგაზრდა მფრინავი.

ვერ მოეხსრო დაბადების დღეს. 22 მაისს გულის შეტევით გარდაიცვალა ეს საოცრად კეთილი, ნიჭიერი და ქვეყნის და ოჯახის ერთგული ადამიანი. რომელმაც სამშობლოს თავისი სახელოვანი საქმეების გარდა, შეხანიშნავი ქართული ოჯახიც დაუტოვა. რომელიც ღირსეულად გააგრძელებს მის ტრადიციებს.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს.

მთავარი რედაქტორი
სერგო ჯანაშია

რედაქციის მისამართი:
თბილისი, თავისუფლების მოედანი, კურონის ქ. №5
გაზეთის ინდექსი 66447

შ.პ.ს. გაზეთი „საქართველო“
რეგისტრირებულია თბილისის კრწახნის რაიონის სასამართლოს მიერ. №06/4-444
ტელ.: რედაქცია 93-20-36

გაზეთი ხელმძღვანელობს
თავისუფალი პრესის პრინციპით.
გამოქვეყნებული გაზეთი აკანს
აპროპაი აკანს.

მილოცვა

ძვირფასო გოგა, გილოცავთ
დაბადების დღეს!
ღე, სულ განათებულ გეგმაზე
გეგმოს - შენი მზრუნველი
თავადი და ხელის გული.

ვინდა მოგილოცოთ დღევანდელი დღე
დნავად არაფერი გტკენოდეს ცხოვრებაში
„ამაღალი მზის ათინათშიც“
რასდროს არ გაგცრუებოდეს იმედები
ვალ და ზეგ, მერეც
ნდა გახსოვდეს ყოველთვის, რომ
„არებთან ბრძოლაში“ კიბო ყოველთვის იგებს...
ნარი გამარჯვებისა - შენი ნიშანია
მქვეყნად ყველაზე დიდ გრძნობაში
იყვარულში ბედნიერებას გისურვებთ!!!
გაზეთი „საქართველო“

პაპა გვილაშვს!

ჩვენო საყვარელო ეკა, გილოცავთ დაბადების დღეს
სულ ასეთი ღამისა და მშვენიერი ყოფილიყავი. გი-
სურვებთ ოცნებების ასრულებას, ბედნიერებას და უღელ
სიხარულს.

ქეთი ჩაქუნალი

დათო კაპანაძესა და ნათია ზადილაშვილს ღამაში.
ქართული ოჯახის შექმნას ულოცავენ: მშობლები - ველქისი,
ლეილა კაპანაძეები და ზურაბი. მზია ზადილაშვილები; და -
ხატია, მზა - ზურაბი; ბიძა - გია, დედა - ვენერა, ბებია - პარას-
კო ქსნელაშვილები; მამიდები - ელისო, რუსუდანი, პაპა - გივი
ჯამაგძე ოჯახებით; შამიდაშვილ-ბიძაშვილები: ზაზა, ზვიადი,
ზურაბი, ზვიადიშვილები, ივერი, ზურაბი, ვანიკო ზადილაშვილ-
ბი; ბერიკა და გოგია. კლასელები - მარიანა, მაია, ინგა, სალომე,
ლაშა და სხვები.

გუსურვებთ ჯანმრთელობას, ურთიერთხანგრძლივ სიყ-
ვარულსა და ნათელ მომავალს.

დანი გურბენიძე ულოცავთ დაბადების დღეს. ვუსურ-
ვებთ დიდ მსახიობური ნიჭის ცხოვრებასა და სცენაში
განხორციელებას. დანარჩენი შენ იცი. შენი იმედი მარტო
გორს კი არა აქვს!

ხათუნას მეგობრები

ვყიდი ან ვცვლი კერძო ბინას ეზოთი და ხეხილით მუდმივი
წყლით და ელექტროენერგიით კორპუსის ბინაზე. სახლი 10/11
900 კმ. ნაკვეთით. პროექტით გათვალისწინებულია მეორე სართუ-
ლის დაშენება.
ტ. 877 44 80 04, 73 91 40 თემური

თუ გსურთ გაიგოთ თქვენი ბედის მომავალი, თუ რა გეგლით,
მოგემართეთ შემდეგ მისამართზე: ვარკეთილი, მე-3 მასივი, ზემო
პლატო, კორპუსი 51 I სადარბაზო მე-2 სართ. ბინა №4 მარგო
იაკობაშვილი
ტ. 73 12 51, რესტორან „ტაოსთან“